

Народно събрание на Република България

Програма

“Студенти на стаж към Парламента”

Законодателно проучване

Тема :

**ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ПРОЦЕС - ИЗПЪЛНИТЕЛНИ
ОСНОВАНИЯ, ЗАПОЧВАНЕ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНОТО
ПРОИЗВОДСТВО, ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ОРГАНИ,
ИЗПЪЛНИТЕЛНИ СПОСОБИ, Т.Е. ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА
СЪДЕБНИТЕ И ИЗВЪНСЪДЕБНИТЕ ОРГАНИ**

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
БИБЛИОТЕКА

София, август 2001

Народно събрание на Република България

Програма

“Студенти на стаж към Парламента”

Законодателно проучване

Тема :

**ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ПРОЦЕС - ИЗПЪЛНИТЕЛНИ
ОСНОВАНИЯ, ЗАПОЧВАНЕ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНОТО
ПРОИЗВОДСТВО, ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ОРГАНИ,
ИЗПЪЛНИТЕЛНИ СПОСОБИ, Т.Е. ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА
СЪДЕБНИТЕ И ИЗВЪНСЪДЕБНИТЕ ОРГАНИ**

София, август 2001

**ТЕМА : ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ПРОЦЕС - ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ОСНОВАНИЯ,
ЗАПОЧВАНЕ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО, ИЗПЪЛНИТЕЛНИ
ОРГАНИ, ИЗПЪЛНИТЕЛНИ СПОСОБИ, Т.Е. ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА
СЪДЕБНИТЕ И ИЗВЪНСЪДЕБНИТЕ ОРГАНИ**

ЗАЯВИТЕЛ : Любен Корнезов – Съвет по европейски въпроси

**ЗАКОНОДАТЕЛНИ СЪТРУДНИЦИ : Виктория Георгиева,
Жасмина Узова, Мартин Петков, Мила Асенова, Павлин
Куюмджиев, Светла Пенчева, Христо Костадинов**

НАУЧЕН РЪКОВОДИТЕЛ :

Проф. д.ю.н. Цанка Цанкова
Проф. д-р Екатерина Трендафилова

КООРДИНАТОР НА ПРОГРАМАТА :

Евгения Попова

**КРАТКО ОПИСАНИЕ НА ПРОУЧВАНЕТО : Г-н Любен Корнезов –
Съвет по европейски въпроси е възложил законодателно проучване
на тема “ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ПРОЦЕС - ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ОСНОВАНИЯ,
ЗАПОЧВАНЕ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО,
ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ОРГАНИ, ИЗПЪЛНИТЕЛНИ СПОСОБИ, Т.Е.
ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА СЪДЕБНИТЕ И ИЗВЪНСЪДЕБНИТЕ ОРГАНИ”
във връзка с текуща работа по законодателното уреждане на тази
проблематика. Целта на проучването е да бъде съобразен
регламентът в Република България с опита и практиката на държави
с достижения в областта на изпълнителното производство.**

ИЗГОТВЕНО НА : 30.08.2001г.

СЪДЪРЖАНИЕ :

1. Резюме на законодателното проучване	1 стр.
2. Австрия	10
3. Англия	19
4. Беларус	23
5. Германия	30
6. Канада	40
7. Киргизтан	46
8. Китай	54
9. Полша	57
10. Русия	60
11. САЩ	72
12. Северна Ирландия	76
13. Франция	78
14. Швейцария	86

РЕЗЮМЕ

В проучването на тема **"ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ПРОЦЕС - изпълнителни основания, започване на изпълнителното производство, изпълнителни органи и изпълнителни способности"** е изследвано законодателство на национално ниво в европейски държави с традиции в областта на гражданския процес и на изпълнителното производство в частност. Наред с това беше изследвано и законодателството на Съединените щати като един от основните представители на Общото право, както и на Русия и на държави от бившия Съветски съюз. Подборът на изследваните държави се предпоставя от наличието на стабилна и развита законодателна уредба на изпълнителния процес. За пълнота на сравнителния анализ е включен и общ преглед на законодателството на Канада /Онтарио/, Китай, Полша и др.

Основните насоки на проучването са следните:

I. Правна уредба

II. Изпълнителни основания

III. Изпълнителни органи

IV. Започване на изпълнителното производство

V. Изпълнителни способности

VI. Особености

Правна уредба

В законодателството на горепосочените държави се откриват различни подходи при регламентиране на изпълнителното производство. В редица законодателства (напр. Германия, Русия) нормативната уредба е съсредоточена в самостоятелен закон, паралелно и независимо от Гражданския кодекс или Гражданско-процесуалния кодекс. Прави впечатление, че в някои държави от бившия Съветския съюз (Беларус, Киргизстан) правната регламентация на принудителното изпълнение е включена в Гражданско-процесуалните кодекси.

Във Франция и Австрия се открива друг законодателен подход. Гражданско-процесуалният кодекс дава общите разпоредби за влизане в сила на решенията на гражданския съд, докато специален закон регламентира изпълнителните основания, изпълнителните органи и изпълнителните способности.

В Швейцария е приет федерален закон за гражданския процес, който съдържа общите положения за изпълнителното производство, а неговата подробна уредба се съдържа в законодателството на отделните кантони.

Във Великобритания изпълнителният процес намира правна регламентация в специфичен процесуален акт - "Съдебни правила на магистратите за гражданските процедури". В Северна Ирландия има специален закон, който урежда принудителното изпълнение на публични задължения.

Изпълнителни органи

Органите на изпълнителния процес могат да бъдат разделени най-общо на изпълнителни и контролни. В повечето от разгледаните държави правомощията по непосредствено провеждане на изпълнителни действия са възложени на съдия-изпълнител, докато контролът върху законосъобразността на принудителното изпълнение се извършва от съда.

В някои държави (Австрия, Китай) съдът е основен орган на изпълнителното производство, който се занимава и с провеждането на изпълнителни действия. Той разполага с възможността да възложи тяхното извършване на съдия-изпълнител или на друг изпълнителен орган, като запази функциите по контрол и ръководство.

Специфика във връзка с компетентните изпълнителни органи се открива в Канада, където действията по изпълнението се осъществяват от шериф въз основа на разпореждане за изпълнение, издадено от съда. В Англия наред със съда и съдия-изпълнителя, към органите на изпълнителния процес се отнася и съдебният пристав.

Според френското законодателство освен съдия-изпълнител, натоварен с извършването на принудителното изпълнение, и съд по изпълнението, който упражнява контролни функции, към органите на изпълнителния процес се отнася и прокурора. Той притежава правомощия по надзор върху изпълнението на съдебните решения и другите изпълнителни основания, като може да нареди на съдия-изпълнителите да пристъпят към принудително изпълнение или сам да го започне в определени от закона случаи.

Във връзка с федералното устройство на някои от изследваните държави се откриват редица специфики. В Швейцария принудителното производство се провежда от Федерален съвет, който пряко или чрез компетентните кантонални органи предприема мерки по изпълнение. В Руската федерация към Министерството на правосъдието е създадена служба на съдебните пристави начело с главен съдебен пристав, като непосредственото осъществяване на изпълнителните действия е възложено на съдия-изпълнители, обединени в съответстващи на административно-териториалното деление подразделения на службата на съдебните пристави.

По-голяма част от разгледаните в проучването законодателства предвиждат възможност изпълнителните органи да бъдат подпомагани от органите на полицията при осъществяване на правомощията си по изпълнението.

Изпълнителни основания

Всички законодателства разглеждат изпълнителните основания като документи, които удостоверяват съществуването на изпълняеми права и които са задължителна предпоставка за започване на принудителното изпълнение.

В законодателствата на разгледаните държави се откриват следните общи съдебни изпълнителни основания:

- влезли в сила решения на съда по граждански дела и други необжалваеми съдебни актове, например определения за разноси,
- невлезли в сила съдебни решения, обявени за предварително изпълняеми,
- съдебни спогодби,
- решения на арбитражни съдилища,
- решения на чуждестранни съдилища, чисто изпълнени с допуснато от съответния национален съд.

В някои законодателства самостоятелно посочено като изпълнително основание е и присъдата в частта относно гражданския иск (Беларус, Киргизстан).

Извънсъдебните изпълнителни основания са специфични във всяко от разгледаните законодателства. Повечето законодателства включват сред извънсъдебните изпълнителни основания и нотариалните актове и други изрично посочени нотариално заверени документи, като в някои държави (Полша) се правят уточнения, че те имат изпълнителна сила само относно задължението да се плати определена парична сума, да се предоставят вещите, посочени в акта или задължение да се достави нещо, което е индивидуално определено.

В редица държави на изпълнение подлежат и актове на административни органи (Беларус, Киргизстан) или решения на административни юрисдикции (Франция). Френското законодателство предвижда като изпълнително основание и определен вид ценни книжа (като например такива, издадени от юридически лица на публичното право).

Започване на изпълнителното производство

По правило изпълнителният процес започва по молба на кредитора, в чиято полза е признатото със съдебното решение или другите изпълнителни основания право, с която молба се сезира компетентния изпълнителен орган.

Изпълнителното производство може да започне и чрез сезиране на съдия-изпълнителя от съда или други предвидени в закона държавни органи. В Беларус за вземания на държавата, свързани с конфискация на имущество,

издръжка и обезщетения за вреди, причинени от административни нарушения, съдът служебно предявява на съдия-изпълнителя изпълнителния лист.

Законодателствата на държави от бившия Съветски съюз като Беларус и Киргизстан регламентират производство по издаване на изпълнителен лист от първоинстанционния съд въз основа на изпълнителните основания. Изпълнителният процес в тези страни започва с представянето му от длъжника пред съдия-изпълнителя.

В други държави изпълнителното производство започва чрез представяне на препис от изпълнителното основание - изпълнителен лист, издаден от съдебното деловодство на компетентния съд (Германия). Изпълнителният препис се представя на съдия-изпълнител, назначен по молба на кредитора. По сходен начин е уредено и започването на изпълнителния процес във Франция.

В Русия изпълнителното производство се образува с постановление на съдия-изпълнителя, в което се предвижда срок за доброволно изпълнение. Това постановление може да бъде обжалвано.

В други държави (Полша, Австрия) за започване на изпълнителното производство е необходимо съответно разпореждане на компетентния съд.

Коренно различен начин за започване на принудителното изпълнение е предвиден в английското законодателство. По молба на кредитора съдът или съдия-изпълнителят провеждат устно проучване на длъжника. За тази цел той се призовава пред съда и се задължава да даде информация за получаваните от него доходи и притежавани имуществва. Неизпълнението на това задължение поражда възможността по молба на кредитора да бъде издадена от съда наказателна записка срещу длъжника, по силата на която той може да бъде задържан.

В Канада и САЩ принудителното изпълнение започва с разпореждане на съда, чието съдържание се определя от избрания изпълнителен способ.

Основен принцип, открит във всички включени в проучването държави, е предшестването на изпълнителното производство от срок за доброволно изпълнение. Едва след неговото изтичане възниква възможността за насочване на принудителното изпълнение срещу имуществото на длъжника.

Друго основно положение, предвидено в разгледаните законодателства, е правомощието на съда да спира, отлага или прекратява изпълнителното

производство в предвидените от закона случаи. Най-общо хипотезите, при които това е възможно се свеждат до следните основания:

Съдът **прекратява** производството при:

- установяване на порок в изпълнителното основание,
- незаконосъобразност на действията по принудителното изпълнение,
- изпълнение от страна на длъжника

Изпълнителното производство **се спира** при:

- оспорване на изпълнителното основание,
- обжалване действията на съдия-изпълнителя,
- смърт и загубване на дееспособност на длъжника. В някои законодателства (Германия) смъртта на длъжника не е основание за спиране на изпълнителното производство. То продължава по отношение на неговите наследници.

Съдът или съдия-следователят **отлагат** принудителното изпълнение:

- когато изпълнението на задължението на длъжника е обусловено от изпълнение на насрещно задължение от страна на кредитора (Германия),
- по преценка на съда или съдия-изпълнителя при наличие на важни обстоятелства, пречателни за развитието на изпълнителното производство (Беларус, Русия).

Изпълнителни способности

Прави впечатление наличието на стремеж във всички законодателства за балансиране интересите на кредитора и на длъжника, като се предвиждат, както гаранции за удовлетворяване на кредитора, така и гаранции за защита интересите на длъжника. Една от съществените гаранции за защита на длъжника представляват разпоредбите за несеквестрируемост на имуществото му в определени от закона граници. Целта на забраната за насочване на принудителното изпълнение към несеквестрируемото имущество се свежда до осигуряване на определен социален минимум на длъжника.

С оглед вида на подлежащото на изпълнение притезание изпълнителните способности се разделят на две големи групи:

- способности за изпълнение на парични притезания,
- способности за изпълнение на непарични притезания.

Прави впечатление съществената разлика в правната уредба на изпълнителния процес в континенталното и англосаксонското право. В държавите от континенталната правна система изпълнителните способности са сходни на съществуващите у нас. Принудителното изпълнение на парични притезания се насочва срещу:

- вземания на длъжника (трудова възнаграждение, вземания от банки и други финансови институции, вземания от трети лица),
- движими вещи, включени в имуществото на длъжника,
- недвижими имоти.

В някои държави (Франция) се открива регламентация и на специфични изпълнителни способности, като специалното регламентиране на принудителното изпълнение върху моторно превозно средство, изпълнението, насочено върху нематериални права, опразването на недвижим имот.

Принудителното изпълнение върху движими и недвижими вещи се осъществява посредством опис, оценка, изземване и продажба. Изпълнението, насочено към вземания на длъжника от трети лица протича със заповест за вземането, забрана за плащане на длъжника, изземване на паричните средства и плащане на кредитора.

Към изпълнението на непарични притезания се отнасят принудителното изпълнение на задълженията за предаване на определена вещь, за извършване или неизвършване на определено действие.

В държавите от общото право (Англия, САЩ, Канада) съществува различна правна регламентация на изпълнителните способности, като целта е да се постигне реално удовлетворяване на кредитора. За прилагането на отделните изпълнителни способности е необходимо съответно разпореждане на съда.

Разграничават се следните видове разпореждания:

- разпореждане за заповест за вземания на длъжника от трети лица,
- разпореждане за изземване на движими вещи,

- разпореждане за предаване на вещи,
- разпореждане за продажба на недвижим имот,
- разпореждане за подчинение на съда при принудително изпълнение на задължения за определено действие или бездействие.

В законодателното проучване е разгледано подробно разпореждането за заповест за вземания на длъжника от трети лица, поради важната роля, която има в изпълнителния процес на държавите от англосаксонската правна система.

В САЩ компетентният изпълнителен орган уведомява длъжника и третото лице, срещу което той има вземания, за издаденото от съда разпореждане за използване на този способ. Третото лице има право на отговор, в който под клетва посочва задължението си към длъжника и неговия размер. Ако то откаже да отговори или да изпълни, са предвидени санкционни механизми, които да осигурят адекватното му съдействие на изпълнителния процес. Длъжникът от своя страна може да възрази на направения от трето лице отговор, ако не е съгласен с изложеното в него. По направеното възражение се произнася съдът след изслушване на страните. По сходен начин е уреден този способ в Англия и Канада.

Интересни решения се откриват в разгледаните законодателства във връзка с разрешаването на проблема за издирване на информация за притежаваното от длъжника имущество. Във Франция, когато съдия-изпълнителят не е успял да открие имущество на длъжника, годно за принудително изпълнение, той може да се обърне за съдействие към прокуратурата. В Канада се предвижда възможност за разследване на длъжника от кредитора относно причините за неизпълнението от длъжника, неговите доходи и имуществото му, както и извършените от длъжника разпореждания със собствеността му. В Англия се провежда устно проучване на длъжника при започване на изпълнителния процес с цел установяване на неговите доходи и имущество.

За пълнота на законодателното проучване са разгледани и мерките за обезпечаване на изпълнителното производство. Като такива могат да бъдат посочени традиционните:

- заповест за движими вещи,
- възбрана на недвижим имот,

- запов на вземания на длъжника, включително и от трети лица.

Специфични обезпечителни мерки се откриват в законодателството на Германия, където наред с имуществените обезпечителни мерки съществува възможност за задържане под стража на длъжника или ограничаване свободата му на придвижване, когато съществува опасност за провеждане на изпълнението. В Беларус като обезпечителни мерки се използват запечатване или изземване на имущество на длъжника, както и забрана той да извършва разпоредителни действия с него.

Австрия

Източници:
www.ris.bka.gv.at

I. Правна уредба

- Закон за изпълнителното и охранителното производство
- Гражданско-процесуален кодекс
- Договор с Лихтенщайн-1956
- Общ граждански кодекс

Законът за изпълнителното и охранителното производство се прилага едновременно с ГПК като нормативен акт относно изпълнителното производство и обезпечителните процедури, които са подсъдни на съдилищата по общия ред.

Доколкото не е уредено друго, относно страните, производството по доказване и устните състезания, събирането и преценката на доказателствата, отделните доказателствени средства и решенията в изпълнителното производство се прилагат общите разпоредби на ГПК.

II. Изпълнителни органи

Съд по изпълнението

Предоставеното от Закона за изпълнителното и охранителното производство участие на гражданските съдилища в изпълнителното производство задължава и окръжните съдилища, доколкото в закона не е казано друго.

Съдът по изпълнението разглежда дела и решава всички възникнали в хода на изпълнителното производство и по повод на него спорове, доколкото в този закон не е посочен като компетентен друг съд.

Когато изпълнението се провежда върху недвижима вещ в равнинен участък, в планинска местност или върху друго такова имущество, функциите на съда по изпълнение се осъществяват от окръжния съд, в района на който те се намират или в района, където е вписан имотът. Този окръжен съд може доколкото е целесъобразно да наложи принудителни мерки по свой почин или по искане на страната.

Дейност на изпълнителните органи

Изпълнителните органи трябва да спазват при изпълнението на своята дейност, в рамките на закона, възложените им действия и поръчки.

Те са оправомощени да получат направените по време на изпълнението плащания или други престации. Относно полученото те издават квитанция, и на длъжника, когато с престацията той е изпълнил

задължението си.

При поискване длъжникът трябва да предаде издадените му за тази цел от съда или от кредитора документи, удостоверяващи погасяването на дълга, като правото на длъжника да поиска още една квитанция от кредитора не се засяга с това действие. Кредиторът може по време на изпълнителното производство да издаде чрез изпълнителните органи документ на длъжника за даденото или извършеното като насрещна престация.

Изпълнителните органи са оправомощени да приемат и чекове като платежно средство.

III. Изпълнителни способности

Запор

Изпълнителният орган посочва приходите от реализацията на продажбата на вещи. Ако е явно, че заповираните вещи се пазят/съхраняват заповирането се налага по начин, видим за всички.

В протокола се прави изявление, че описаните вещи ще бъдат заповираны в полза на посочения кредитор. Вземането се посочва в протокола след главницата и разноските, съгласно изпълнителния лист. Заповирането може да се наложи само върху цифрово определени парични суми. Цифрово означение на допълнителните разноси от длъжника не е необходимо.

В заповирият протокол трябва да се посочи местожителството на кредитора и неговите представители.

Ако при заповирият третото лице или длъжникът претендират права върху описаните в протокола вещи, които правят недопустим, тези претенции трябва да се отбележат в протокола.

Ако името и точният адрес на третото лице са известни, изпълнителният орган се споразумява с него за заповирият.

Относно изпълнението на заповирият се уведомяват кредитора и длъжника, все едно че са присъствали или са били представлявани или че им е бил връчен незабавно препис от наддавателния лист при публична продажба.

Изпълнителният орган трябва да опише и направи списък на движимите вещи, намиращи се във фактическата власт на длъжника в специален заповирият протокол.

Копие от заповирият протокол се препраща на кредитора по негова молба и спрямо обезщетението за разноските.

Вписване на заповирият

В посочения в закона срок всички кредитори, в чиято полза се провежда публичната продажба и е отбелязана в публичния регистър, могат да подадат молба до съда по изпълнението, че по реда на вписването на тази бележка относно подлежащото им на изпълнение вземане, ще се присъедини и заповирият право върху недвижими вещи.

За разрешението на това присъединяване важат разпоредбите на ГПК, а уговорката, че срокът за обжалване е 14 дни. Такова

присъединяване на заповираното право не трябва да противостои на междувременното прехвърляне или обременяване на недвижимия имот от страна на длъжника.

Посочената по-горе молба от кредиторите не произвежда последици, ако производството по публична продажба е било прекратено в случаите когато:

- е било абсолютно недопустимо изпълнително производство в полза на определено вземане;
- изпълнителният лист е бил обявен за недействителен
- кредиторът е бил лишен от това право поради направено възражение.

IV. Започване на изпълнителното производство

Принудително изпълнение

Провеждането на изпълнението се осъществява непосредствено от гражданските съдилища или от изпълнителните органи, които действат по молба и под ръководството на съда.

Принудително изпълнение върху иски за издръжка

Съгласно договора от Лихтенщайн от 1956г., ако на ищеца се разреши правото на издръжка, в страната, в която е издадено решението или е сключена съдебна спогодба, той може да се ползва от това право и в изпълнително производство на други държави, където то се прилага.

Действие на искането за принудително изпълнение

Изпълнителния лист, издаден в чужбина се третира като изпълнителен лист, който е издаден в страната и не произвежда по-голям ефект, отколкото в държавата на произхода си.

Спиране на изпълнителното производство

Изпълнителното производство се спира и едновременно с това всички изпълнителни действия, извършени дотогава, се оменят, когато:

- кредиторът не изпълни законови предписания
- изпълнителния лист не е съгласуван с данните, съдържащи се в изпълнителното искане

Ако основанията за спиране се отнасят само до част от изпълненето, то се ограничава съразмерно само до нея.

Прекратяване на принудителното изпълнение

Едновременно с отмяната на изпълнителните актове, принудителното изпълнение се прекратява и в случаите, когато:

- кредиторът не е изпълнил навреме насрещно задължание
- изпълнителният лист не е съгласуван с данните в молбата за принудително изпълнение

Ако причината за прекратяването настъпи само относно отделна част на изпълнението, то се ограничава съразмерно до тази част.

Отлагане на изпълнението

Отлагането на изпълнението може да стане по молба:

- когато се подаде жалба за нищожност(навалидност)или недействителност на изпълнителния лист;
- когато във връзка с изпълнителния лист е подадена жалба за възобновяване на производството, за възстановяване на предишното процесуално положение (при безвиновно изпуснат срок за процесуално действие) или има арбитражно решение;
- когато според разпоредбите на закона е постановено спиране на производството;
- когато вследствие на извънредно обжалване срещу изпълнението има решение на въззивен съд
- когато изпълнението се провежда въз основа на претенция, която зависи от насрещното удовлетворяване от кредитора и кредиторът нито предприема действия относно тази насрещната престация, нито е готов да я обезпечи
- когато изпълнението е обжалвано поради други причини, свързани с недопустимост или има възражение срещу органа, който е издал изпълнителния лист
- когато е подадена жалба срещу изпълнителното производство и необходимото за решението незабавно съгласие на страните не може да бъде взето
- когато е направено искане за отмяна или изменение на изпълнението
- Отлагането може да бъде и служебно от органа или по молба на някой от участниците в производството

Отмяна и изменение на искането за принудително изпълнение

Ако изпълнителният лист е отменен или изменен в държавата на

произхода, длъжникът може да поиска неговата отмяна или промяна. Тази молба може да се съедини с молбата за прекратяване или ограничаване на принудителното изпълнение.

Относно молбата компетентния първоинстанционен съд се произнася с решение след изслушване на кредитора.

Връчване

Разрешението за принудително изпълнение се връчва на кредитора, на длъжника и на всички лица, които имат нсрещен интерес като купувачи на недвижимия имот.

Ако то се отклонява от видния в книгата за вписванията адрес на длъжника, от посочения в молбата за принудително изпълнение или изпълнителния лист адрес, разрешението за изпълнение се препраща и на адреса, посочен в книгата за вписванията.

На кредитора се възлага предварително внасяне разностите в рамките на най-малко четири седмичен срок. На третите аинтересовани като купувачи лица се съобщава, че имат право в рамките на един месец от връчването да упражнят правата си.

Молба за принудително изпълнение и изпълнение

С молбата за принудително изпълнение мже да се съедини искът за разрешаване на изпълнението. Относно двата иска съдът решава едновременно. Ако до предприемането на действия по осребряване на имуществото няма решение по иска за посоченото изпълнение, изпълнителният съд спира служебно по-нататъшното изпълнение до влизане на решението в сила.

Разрешаване на принудителното изпълнение

Принудителното изпълнение може да бъде разрешено само:

- когато от изпълнителния лист се види носителят на правото, длъжникът, предметът на задължението, вида, обема и времето на дължимата престация или бездействие
- преди настъпването на изискуемостта на престацията и преди изтичането на срока, определен в съдебното решение или в друг изпълнителен лист, принудително изпълнение не се разрешава
- ако денят на падежа или крайният срок за престацията не е определен в изпълнителния лист, нито чрез посочване на ден от календара, нито чрез посочване на определен начален срок, или в изпълнителния лист изпълняемостта на престацията е зависима от доказването от страна на носителя на правото на настъпването на определен факт, или от предварително изпълнение на престация от страна на носителя на правото трябва да се докаже с официален документ или официално заверен документ
- противозаконно или издадено по погрешка разрешение за изпълнение

се отменя с решение от съда, който го е издал, от органа или по молба на някой от участниците. Решението се връчва на всички участници

- Молбата за отмяна на разрешението може да се съедини с молбата за прекратяване или спиране на производството.
- Разрешението за принудително изпълнение на претенция, която длъжникът ще изпълни само при изпълнение на насрещна престация от кредитора не зависи от удостоверяването, че насрещната престация е осъществена или че нейното изпълнение е обезпечено.

За удовлетворяване на друго лице, различно от носителя на правото, посочен в изпълнителния лист или насочено срещу друг длъжник, различен от този, посочен в изпълнителния лист, принудителното изпълнение може да се осъществи, доколкото чрез официалния документ или официално заверения документ се докаже, че посочената в изпълнителния лист претенция, или установеното в нея задължение са преминали от посочените лица върху тези други лица, от които или срещу които е подадена молбата за принудително изпълнение.

Възражение срещу издаването на разрешение за принудително изпълнение

Възражението се допуска, когато длъжникът оспорва:

- изискуемостта или изпълняемостта на претенцията или правните последици, които трябва да настъпят от нея
- че претенцията, въз основа на която е разрешено изпълнението, се базира на обезпечителна клауза
- когато твърди, че кредиторът се е отказал изобщо от изпълнението или се е отказал в периода, когато още не е изтекъл обезпечителният срок

Жалбата се подава до съда, който е издал разрешението за изпълнението в първата инстанция. Ако изпълнителният лист се намира в съдебното дело, жалбата може да се подаде пред първоинстанционния съд, пред който делото е било висящо. В този случай, се прилагат разпоредбите относно съединяването на възраженията, които длъжникът е направил по време на повдигането на жалбата. Когато жалбата бъде уважена, изпълнителното производство се прекратява.

Изпълнителни актове

Страните и другите участници могат да поискат да се запознаят с актовете от изпълнителното производство и преписите от тях за своя сметка. Такъв преглед може да направи и трето лице, доколкото има правен интерес.

Протокол

Устното заседание в изпълнителното производство се провежда

при закрити врата.

При всяко такова устно заседание се води протокол от съдията или от секретар, който е положил клетва.

Протоколът трябва да съдържа имената на присъстващите на заседанието страни и другите участници, кратки данни по хода и съдържанието на заседанието, за направените по време на заседанието искания и накрая постановените от съда решения и разпореждания.

Присъстващите запазват правото си да искат закрепване в протокола на отделни точки или отделни изявления, направени от тях самите, или от други участници.

Протоколът се подписва единствено от съдията и от секретаря, доколкото в закона не е уредено друго.

Обжалване

Жалбата е допустима като правно средство срещу решенията в изпълнителното производство, доколкото законът нито е обявил за унищожавими тези решения, нито е предвидил друго извънредно правно средство.

Съдебните решения в изпълнителното производство могат да бъдат изпълнени, доколкото не е казано друго в закона, и преди изтичане на срока за обжалване.

Жалбата има суспензивен ефект спрямо унищожавемите решения само в посочените в закона случаи.

Срокове

Общ забранителен срок

Молба за разрешаване на принудително изпълнение или за доброволно изпълнение, насочено срещу длъжника, за когото през последните шест месеца не е провеждано друго принудително изпълнение, защото не са били открити секвестрируеми вещи, се разрешава едва шест месеца след последния безуспешен опит, освен ако предприемането на по-ранен опит се да се окаже успешно.

Относно това може да се постигне спогодба с кредитора.

Ако кредиторът удостовери, че междувременно при длъжника се намират секвестрируеми вещи, принудителното изпълнение може да се проведе и преди изтичането на този срок.

Молба за ново принудително изпълнение е възможна и когато кредиторът посочи ново място на изпълнение.

Обезпечително производство

Изпълнение

Определенията за налагане на обезпечителни мерки се изпълняват веднага или по подадена молба.

Изпълнителният орган нарежда на ответника да напусне жилището,

да предаде всички ключове за него и да плати на съда.

На длъжника се дава възможност да вземе със себе си своите лични ценни вещи и документи, вещи за лична употреба или такива, които служат за упражняване на неговата професия.

Ако длъжникът не присъства на самото изпълнение изпълнителният орган му предоставя възможност в срок до 2 дни да изнесе вещите си от жилището. За тази възможност длъжникът се известява от изпълнителния орган посредством поставяне на съобщение на вратите на жилището.

Съдът може да натовари и органите по сигурността с изпълнението на обезпечителната заповед посредством подчинените им органи от службите за опазване на обществения ред. В този случай тези органи са длъжни да действат като изпълнителни органи винаги по молба на ищеца, който е длъжен да информира за това съда, който е издал заповедта за принудителното изпълнение.

Съгласно ГПК, съдията може по време на заседанието да разпорежи прилагането на една или повече привременни охранителни мерки, доколкото това се явява необходимо за предотвратяване на надвиснала опасност от увреждане на насрепните интереси, предпазване от насилствени действия или невъзстановима щета. Издаването на подобно разпореждане може да зависи от даването на достатъчно обезпечение.

Обезпечаване на брачното имущество и имуществото на преживелия съпруг

Според Общия граждански кодекс който прехвърля брачното имущество, има право да иска обезпечаване от получателя, ако вследствие на това възникне опасност от увреждане.

Настойниците и попечителите на поставения под запрещение съпруг не могат да искат обезпечаване на брачното имущество, както и да предявяват насрепчен иск срещу имуществото на преживелия съпруг без разрешението на съда по настояничество и попечителство.

Определения за налагане на обезпечителни мерки. Допустимост.

Както преди възникване на правен спор, така и по време на производството по принудително изпълнение, съдът може по молба на страните да наложи обезпечителни мерки за осигуряване на техните права. Допускането на обезпечителните мерки не изключва, че претенцията на застрашената страна може да е под условие или срок.

Компетентност

За разрешаването на обезпечителни мерки, за чието провеждане е необходимо разпореждане, както и подаването на молба по този повод, ако не е казано друго в закона, е компетентен съдът, пред който са висящи процесът относно главният иск или производството по принудително изпълнение. В случай, че такива разпореждания са дадени преди възникването на правния спор или след приключването му, както и преди

започването на принудителното изпълнение, компетентен за разрешаването на обезпечителните мерки е окръжния съд, пред който е общата местна подсъдност на ответника по време на подаването на молбата. Ако обаче такава не е посочена в закона, компетентен е съдът, в чиито район се намира вещта, по отношение на която трябва да се вземе обезпечителната мярка, или където е местоживеенето на третото задължено лице, или където е постоянното му пребиваване или седалище, или в района на който трябва да се предприеме действието по обезпечителната мярка.

В отклонение от тези случаи, компетентен е съдът, който би бил компетентен относно главния иск, когато става дума за обезпечителни мерки съгласно разпоредбите на Закона за авторските права и на Закона за защита на потребителите.

В тези случаи ако се подаде молба компетентен е окръжният съд, в чийто район се намира обичайното пребиваване на ищеца.

	Англия
<p>Източници: http://www.isaacschambers.com.au/public/mcr.htm</p>	<p>I. Правна уредба</p> <ul style="list-style-type: none"> • Процедура по принудително изпълнение в Обединеното кралство - "Съдебни правила на магистратите за гражданските процедури. - 1989г." <p>II. Изпълнителни органи</p> <ul style="list-style-type: none"> • Съд; • Съдия-изпълнител; • Съдебен пристав. <p>Правомощията им са описани при осъществяването на различните изпълнителни способности.</p> <p>III. Особености</p> <p>Устно проучване</p> <p>За да се извърши устно проучване кредиторът подава формуляр "Молба за устно проучване". При внасяне на молбата в съда се заплаща минимална такса.</p> <p>Посочва се каква сума от определената със съдебното решение е останала неизплатена.</p> <p>Длъжникът се призовава, за да предостави на съда детайли относно своя доход, капитал и спестявания. Това служи за преценка, дали чрез тях може да се погаси дълга.</p> <p>Съдът издава разпореждане, с което нарежда на длъжника да се яви в съда. Някои съдилища предпочитат да изпратят най-напред клетвена декларация или въпросник на длъжника, който той трябва да попълни. Когато длъжникът се яви, той се разпитва от областен съдия или от съдия-изпълнител. Не е нужно кредиторът да присъства, но той може да го направи, ако желае. Също така може и да напише и да даде на съда въпросите, които иска да бъдат зададени на длъжника. Съдът води протокол за отговорите на длъжника, след което го изпраща на отсъстващия кредитор.</p> <p>Ако длъжникът отказва да отговори на някои от въпросите или да представи определени документи, кредиторът може да поиска от съда да издаде разпореждане, с което да нареди на длъжника да извърши съответното действие. Това е специална "наказателна записка"/предупреждение/, която се прикачва към разпореждането.</p> <p>Ако длъжникът продължава да отказва да извърши съответното действие и не се подчинява на Разпореждането и ако към нея е прикачена</p>

“наказателна записка”, кредиторът може да иска от съда да лиши от свобода длъжника за нарушаване на разпореждането.

Ако длъжникът не се явява в съда, съдът трябва да назначи нова дата, за да даде възможност на длъжника да се яви. Ако длъжникът иска да му се заплатят пътните разходи, кредиторът трябва да ги заплати най-късно седем дни преди заседанието. Той трябва да попълни сертификат в съда, с който да заяви, че или длъжникът не е поискал покриване на тези разходи, или че те са покрити. Този сертификат се подава най-късно четири дни преди заседанието.

IV. Изпълнителни способности

Процедури спрямо трети лица

Ако трето лице дължи пари на длъжника, кредиторът може да получи заповед той да плати парите директно на него. Предпоставките за това са: дългът да бъде минимум 50 лири и третото лице да се намира в Англия или Уелс.

Кредиторът прави искане до съда, с което го уведомява, че дългът му не е платен, въпреки разпореждането на съда и заплаща съдебна такса.

Съдът издава временна заповед, която да послужи пред третата страна. След това се определя дата на заседание, на което третата страна може да се яви и да направи възражения относно заповедта.

Ако третото лице е банка, жилищно - пестовна каса или друга подобна институция., където длъжникът има сметка, при плащането на дълга, в сметката трябва да остане определена минимална сума.

Изпълнителна заповед

Изпълнителната заповед се предоставя на съдебния пристав, който трябва да влезе в имота /лично жилище или бизнес помещения/ на длъжника, да вземе движимите вещи, които принадлежат на длъжника, да ги продаде и да изплати дълга на кредитора.

Приставът не може да отнема имущество, необходимо за съществуването на длъжника, като напр. облекло, мебели, домакински съдове, средства за препитание и т.н.

Приставът не може да отнема имущество, наето от трето лице, различно от длъжника или принадлежащо на лице, различно от длъжника.

Кредиторът започва тази процедура като подава до съда “Молба за Изпълнителна заповед” и заплаща минимална такса. Също така дава подробности за размера на неплатената сума. Ако съдебното решение постановява дългът да се изплаща на части/на вноски, трябва да се посочи частта или цялата сума, която не е изплатена. В такива случаи може да се иска изплащане на цялата сума.

Не е необходимо да се провежда заседание. Съдебният пристав отива при длъжника и получава плащане или отнема негова стока. Той може да накара длъжника да подпише съглашение, че няма да се разпорежда със стоките си, докато не е изплатил дълга си.

Заповед за предаване

Тази процедура се прилага, ако длъжникът разполага с определен обект или стоки, които принадлежат на кредитора и кредиторът търси тяхното връщане. Трябва да има съдебно решение или разпореждане, постановяващи връщане на съответните стоки. Кредиторът подава до съда "Молба за Заповед за предаване" заедно с внасяне на съдебна такса. Не е необходимо да се провежда заседание. Приставът се свързва с длъжника, за да определи среща за предаване на стоките.

Прихващане от възнаграждения

Този способ за принудително изпълнение се използва, когато дългът е над 50 лири. Ако длъжникът е работещ, може да се иска заповед, с която работодателят да пренасочва част от заплатата на длъжника всяка седмица или месец за изплащане на дълга.

До съда се изпраща "Молба за прихващане на възнаграждение" и се внася съдебна такса. Трябва да се посочи и каква част от дълга е неизплатен.

Съдът определя дата на заседание и уведомява за това страните. На длъжника се изпраща и формуляр за отговор, който трябва да се попълни и да се върне в осемдневен срок от получаването му. Копие от отговора се изпраща на кредитора.

Ако съдията установи, че длъжникът не е безработен или "самонаел се на работа" той ще издаде разпореждане за прихващане на възнаграждение. Длъжникът може в 14-дневен срок да иска преразглеждане на разпореждането от съда. Тогава се определя нова дата за заседание, в което съдът или ще отмени своето разпореждане, или ще го потвърди.

Длъжникът има право да запази част от възнаграждението си. Съдията решава, каква ще бъде тази част, каква част ще бъде пренасочена към кредитора и колко често ще става това. Ако в заседание длъжникът обещае да плати, съдът може да отмени разпореждането си. Ако въпреки това длъжникът не плати, кредиторът може да поиска възстановяване на разпореждането. Ако длъжникът не може да се яви в съда, но кредиторът има достатъчно информация за неговите възнаграждения, съдът може да издаде разпореждане в полза на кредитора. В противен случай се насрочва друго заседание, за което длъжникът е заплашен с лишаване от свобода при неявяване.

Заповед за налагане на вещна тежест

Ако длъжникът притежава имущество, кредиторът може да поиска от съда да впише особено искане в поземления регистър срещу собствеността на длъжника, което да показва, че кредиторът има интерес от процедурата по продажба на собствеността. Това предупреждава всяко лице, възнамеряващо да купи имота на длъжника.

Ако има регистрирани и други такива искания в поземления регистър, те ще бъдат изплатени по реда на завеждането си. Ако има и

вписани ипотеки, те ще се изплатят най-напред от сумата, получена от продажбата.

След вписване на това искане, до съда се подава молба за издаване на разпореждане за продажба на собствеността, така че възможно най-скоро претенцията на кредитора да бъде удовлетворена.

За да се поиска такова разпореждане, трябва да се подготви клетвена декларация, в която се посочва, защо длъжникът не си е платил дълга, посочва се, че дългът все още е дължим, както и какъв е неговият размер. Посочват се името и адреса на длъжника, както и други лица, на които той дължи пари, ако такива се известни на кредитора. Посочват се подробности за собствеността на длъжника – нейното местонахождение, наличие на съсобственост и т.н. Това също се включва в клетвената декларация.

Прави се проверка в поземления регистър относно имота, чиято продажба се иска, както и за други заведени в регистъра особени искания.

Съдът определя дата на заседание, на което се призовават кредиторът, длъжникът, както и други съсобственици и кредитори на длъжника. На това заседание съдът издава разпореждане за продажба. Съдът може да прецени, че чрез продажба не могат да се задоволят претенциите на кредиторите или че това ще доведе до неблагоприятно положение за лицата под 18г., живеещи в този имот. В такъв случай той не издава разпореждане за продажба.

	Беларус
<p>Източници: lex.gtz.de/lexinfosys/LexI nfoSys/</p>	<p>I. Правна уредба</p> <ul style="list-style-type: none"> • Граждански процесуален кодекс <p>II. Изпълнителни органи</p> <p>Правомощия на съда, организациите и длъжностни лица, участващи в изпълнителния процес</p> <p>Съдът, организациите и длъжностните лица, които осъществяват защита на граждани, юридически лица и държавата, издават изпълнителни документи.</p> <p>Съдът може да:</p> <ul style="list-style-type: none"> • възстанови пропуснати срокове за предявяване на изпълнителните документи; • да извърши възобновяване на изпълнението. <p>Той се произнася по заявления на страните, относно въпроси, свързани с материални или процесуални права, които възникват в хода на изпълнителното производство, а в това число по въпроси относно изменение на способа на изпълнение.</p> <p>Съдия-изпълнител</p> <p>В компетенциите на съдия-изпълнителя се включват въпросите по започване на изпълнителното производство, контрол за доброволно изпълнение, принудително изпълнение, определяне на разностите по изпълнението, взимане на мерки за установяване на местонахождението на длъжника и други действия, посочени в кодекса.</p> <p>Отвод на съдия-изпълнител</p> <p>Съдия-изпълнителят не може да участва в производството и подлежи на отвод, когато:</p> <ul style="list-style-type: none"> • се явява пряко или косвено заинтересован от изхода на делото; • се намира в родствени връзки с една от страните; • са налице други обстоятелства, даващи основание за съмнение в неговата безпристрастност. <p>При отвод изпълнителните документи се предават на друг съдия-изпълнител от същия или от друг съд.</p> <p>III. Изпълнителни основания</p>

Актове, подлежащи на изпълнение

На изпълнение подлежат:

- съдебни постановления;
- решения, определения и съдебни постановления по граждански дела, а също и спогодби, утвърдени от съда;
- присъди, определения и постановления на съда по наказателни дела в частта на имуществената претенция по граждански иск;
- съдебни постановления и актове на други държавни органи и длъжностни лица в частта на имуществената претенция по дела за административни нарушения;
- постановления на прокурора;
- нотариални изпълнителни удостоверения;
- решения на арбитражните съдилища, в това число и решенията на арбитражите, създадени за разглеждане на определена категория дела;
- постановления на Комитета за контрол на имуществените претенции на лица, които осъществяват дейност като неперсонифицирани образувания;
- решенията на Комисията по трудови спорове;
- решения на чуждестранни съдилища.

Изпълнителни документи

- изпълнителни листове, издадени на основание на съдебно решение, присъда, определения и постановления на съда, споразумение, което е одобрено от съда, решения на чуждестранни съдилища, решения на арбитражни съдилища;
- определения на съда във връзка със съдебна заповед;
- постановления на прокурора;
- нотариални изпълнителни удостоверения;
- постановления на държавни органи и длъжностни лица по въпроси относно административни правонарушения;
- удостоверения на Комисията по трудови спорове;
- други актове, които по силата на закон се явяват изпълнителни документи и подлежат на съдебно изпълнение.

Издаване на изпълнителен лист

След влизане в законна сила на решение, присъда или определение, първоинстанционният съд издава постановление за изваждане на изпълнителен лист. Изключение има в случаите на незабавно изпълнение, когато изпълнителен лист се издава веднага с обявяване на съдебното постановление.

При издаване на изпълнителен лист на основание на други актове, районният съд е длъжен да провери тяхната законност. Съдът е длъжен в пределите на своята компетентност да провери доколко е правомерно изпълнението на територията на Република Беларус на решения на

чуждестранни съдилища, на арбитражни съдилища и да се произнесе с мотивирано определение за издаването или отказа да се издаде изпълнителен лист.

По молба на вискателя изпълнителният лист се предявява за изпълнение.

Съдът може по своя инициатива да предяви за изпълнение изпълнителния лист в случаите на конфискация на имущество, събиране на дължими суми към държавата, събиране на суми за издръжка, събиране на дължими суми за възстановяване на причинени вреди от административни нарушения. В тези случаи съдът уведомява съответния финансов орган или вискателя.

Издаване на няколко изпълнителни листа по едно решение

Няколко изпълнителни листа по едно решение се издават в случаите, когато изпълнението трябва да бъде осъществено в различни места или когато съдебното постановление е в полза на повече от един ищец или срещу повече от един ответник. Изпълнителните листове се издават по молба на вискателя. В тези случаи съдът трябва точно да посочи частта, която подлежи на изпълнение по всеки лист.

Съдържание на изпълнителния лист

- наименование на съда, който го издава;
- дело, по което е издаден;
- моментът, в който е произнесено решението;
- резолютивната част от решението (дословно);
- момент, в който решението влиза в сила;
- момент на издаване на изпълнителния лист;
- имената на вискателя и длъжника и техните адреси.

Срокове

Срокове за привеждане в изпълнение, принудително изпълнение и контрол за доброволно изпълнение на съдебни постановления

Съдебните постановления се привеждат в изпълнение след влизането им в законна сила, освен в случаите на незабавно изпълнение. Ако в съдебното постановление няма посочен срок, съдия-изпълнителят дава на длъжника седемдневен срок за доброволно изпълнение.

Срокове за предявяване на изпълнителния лист

Изпълнителният лист може да бъде предявен за принудително изпълнение до изтичане на три години от влизането в законна сила на съдебното постановление. Не може да бъде започнато изпълнително производство въз основа на изпълнителни документи с изтекъл давностен срок.

Давностният срок спира да тече при наличието на посочени в закон

основания.

IV. Започване на изпълнителното производство

Обезпечителни мерки

Съдия-изпълнителят на основание определение на съда незабавно предприема мерки по обезпечение на изпълнението. Обезпечителни мерки се допускат във всеки момент на изпълнителното производство, ако непредприемането на такива мерки би затруднило или би направило невъзможно изпълнението.

Обезпечителните мерки, които се налагат са:

- запор на движимо имущество и запор на суми, дължими на длъжника, които се намират у него или у трети лица;
- възбрана върху недвижимо имущество;
- изземване /конфискация/ на имуществото на длъжника, което се намира у него или у трети лица;
- забрана длъжникът да извършва определени действия, които биха довели до намаляване на неговото имущество;
- забрана длъжникът да използва имуществото си;
- запечатване на имуществото на длъжника;
- изземване /конфискация/ на документи и ценни книжа;
- забрана спрямо трети лица да предават имущество на длъжника или да изпълняват имуществени задължения към него.

Когато е необходимо могат да бъдат допуснати едновременно няколко мерки. Допуска се и замяна на едни мерки с други. Въпросите по замяна на едни мерки с други се разглеждат от съда, постановил съдебното изпълнение по искане на страните или на прокурора.

Ред за осъществяване на действията

Място на изпълнение

Изпълнението се осъществява по мястото, където длъжникът живее или работи или по местонахождение на имуществото му. Когато длъжникът е юридическо лице, изпълнението се осъществява по местонахождението на изпълнителния орган или по местонахождение на имуществото на юридическото лице.

Ако в процеса на изпълнението длъжникът се премести в района на друг съд или имуществото, което се е намирало по предишното му местонахождение, вече е изчерпано, то съдът може да постанови да започне изпълнение по новото местоживее на длъжника.

Начало на изпълнителното производство

Съдия-изпълнителят започва изпълнението в тридневен срок от получаването на надлежно оформени изпълнителни документи и устно

или писмено заявление на вискателя. Освен по искане на вискателя, съдия-изпълнителят започва изпълнително производство и по инициатива на:

- прокурора в определени от Гражданския процесуален кодекс случаи;
- държавните органи, юридически лица и граждани, когато от свое име защитават чужди права и интерес.

Съдия-изпълнителят поставя началото на изпълнителното производство след проверка на съда за правилност на изпълнителните документи, за наличие на право на принудително изпълнение.

Съдът може да откаже да постави начало на изпълнителното производство, когато:

- е налице определение на съда относно отказа на вискателя от иска;
- е налице определение на съда, с което се утвърждава споразумение между вискателя и длъжника;
- ако след смъртта на гражданина или ликвидацията на юридическото лице, правата и задълженията не могат да се прехвърлят на правопреемник;
- ако за конкретния вид искане е изтекъл давностният срок;
- ако е отменено решението, което е основание за издаването на изпълнителния документ;
- в други, определени в закона случаи.

Изпълнителни действия

Съдия-изпълнителят има право:

- да призове длъжника в съда и да му предложи да изпълни доброволно задължението си;
- да наложи възбрана на имуществото на длъжника или на суми, които трети лица дължат на длъжника;
- да извършва оглед на помещения или хранилища на длъжника;
- да извършва продажба на описаното или иззетото имущество на длъжника;
- да иска да му бъде предоставена информация във връзка с изпълнението.

Освен изброените действия, съдия-изпълнителят може да извършва и действия по налагането на обезпечителни мерки, когато това е необходимо.

Отлагане на изпълнителните действия

Съдия-изпълнителят може да отложи извършването на изпълнителни действия по молба на вискателя или при наличието на основания, определени от съда.

При наличието на обстоятелства, които възпрепятстват извършването на изпълнителните действия, съдия-изпълнителят може да ги отложи за срок не по-дълъг от 10 дни. В този случай е необходимо да има молба за отлагане на изпълнителните действия от длъжника.

При отлагане на изпълнителните действия съдия-изпълнителят трябва да уведоми страните, съда или друг орган, който е издал изпълнителния документ.

Действията на съдия-изпълнителя и определенията на съда за отлагане на изпълнителните действия могат да бъдат обжалвани.

Спиране на изпълнителното производство

Съдът е длъжен да спре изпълнителното производство в следните случаи:

- при смърт на длъжника, обявяването му за починал или безвестно изчезнал, освен ако не е възможно правоприемство;
- при недееспособност на длъжника;
- при оспорване от страна на длъжника на изпълнителните документи, ако такова оспорване е допустимо;
- при отбиване на военна служба.

Съдът може да спре изпълнителното производство в следните случаи:

- при преобразуване на юридическото лице, което се явява длъжник;
- при отсъствие на длъжника от страната поради служебна командировка;
- когато длъжникът е настанен в лечебно заведение.

Срокове

При прекъсване на изпълнителното производство поради смърт на длъжника, обявяването му за починал или безвестно изчезнал или поради недееспособност на длъжника, това прекъсване може да продължи до определяне на правоприемник или до назначаване на дееспособен представител на длъжника.

При прекъсване на изпълнителното производство поради преобразуване на юридическото лице, което се явява длъжник, прекъсването може да трае до определяне на правоприемник или до назначаване на дееспособен представител на длъжника.

При прекъсване на изпълнителното производство, поради отсъствие на длъжника от страната, поради служебна командировка или поради настаняване на длъжника в лечебно заведение, прекъсването може да трае до завръщането от командировка и до изписване на лицето от лечебното заведение.

При отпадане на обстоятелствата, поради които е спряно, изпълнителното производство може да бъде възобновено. Възобновяването става по молба на вискателя или по инициатива на съдия-изпълнителя или на съда.

Прекратяване на изпълнителното производство

Съдът прекратява изпълнителното производство в следните случаи:

- при отказ на вискателя от иска, който отказ е приет от съда;
- когато вискателят и длъжникът са сключили споразумение, което е утвърдено от съда;
- при ликвидация на юридическото лице, което се явява вискател и няма правоприемник;
- при смърт на физическото лице - вискател, или при обявяването му за безвестно отсъстващ;
- когато за конкретното вземане е изтекъл давностният срок;
- когато е отменено съдебното постановление или друг акт, въз основа на който е издаден изпълнителният документ;
- при отказ на вискателя да получи предметите, които са иззети от длъжника.

Контрол за правилното и своевременно изпълнение

Съдът осъществява контрол над действията на съдия- изпълнителя.

	<p style="text-align: center;">Германия</p>
<p>Източници: www.dejure.org</p>	<p>I. Правна уредба</p> <ul style="list-style-type: none"> Наредба за гражданския процес от 1950 г. <p>II. Общи положения</p> <p>Изпълнително производство се провежда въз основа на правновалидни окончателни съдебни решения или на решения, обявени за подлежащи на предварително изпълнение.</p> <p>Решения по семейни дела и дела за родителски права не могат да бъдат обявявани за подлежащи на предварително изпълнение.</p> <p>Правната валидност на решенията не настъпва преди изтичането на определения за подаването на допустимите възражения или жалби срок. Настъпването на правната валидност се възпрепятства от подаването на жалбите или възраженията.</p> <p>Удостоверение за правната валидност на решенията се издава от деловодството на съда по първа инстанция въз основа на материалите по делото. Ако спорът се води на по-горната инстанция, удостоверенията се издават от деловодството на съда от тази инстанция.</p> <p>Ако бъде постановено възстановяване на предишното процесуално положение или възобновяване на процеса, или правният спор бъде продължен след обявяването на решението за запазване на право, съдът може да постанови, изпълнителното производство да се прекрати временно, независимо дали то е с или без обезпечителна престация, или да се проведе само срещу обезпечителна престация.</p> <p>Прекратяването на изпълнително производство срещу обезпечителна престация е допустимо само тогава, когато длъжникът не е в състояние да осигури такава и производството би му нанесло непоправима щета. Постановлението не се обжалва.</p> <p>Предварително изпълними без обезпечителна престация са:</p> <ul style="list-style-type: none"> решения, произтичащи от признаване или отказ, задочни съдебни решения и решения според състоянието на фактите срещу неизправната страна, решения, посредством които възражението се обявява за недопустимо, решения, които са постановени по производства за удостоверителни документи, менителници и чекове, решения, постановени в процеси по удостоверителни документи, менителници и чекове, които предвиждат запазване на право,

- решения, посредством които са отхвърлени или наложени арести или временни разпореждания,
- решения по спорове между наемодател и наемател или пренаемател на жилищни помещения или други помещения или между наемател и пренаемател на такива помещения. Тези спорове могат да са по повод на отстъпване, ползване или напускане, поради продължаване на наемни отношения за жилищното помещение, както и поради задържане на внесените от наемател или пренаемател в помещенията вещи,
- решения, които задължават да се плаща издръжка, такси за отхвърляне на претенция за издръжка или обезщетения за телесна повреда или причиняване на здравословни проблеми. Това важи при условие, че задължението се отнася за времето след предявяване на иска и последното тримесечие преди предявяването на иска,
- решения за възстановяване на владение или за отстраняването на нарушено владение,
- решения на Върховни областни съдилища по имуществени спорове,
- други решения по имуществени спорове, когато предметът на присъдата не надвишава 2500 ДМ или когато решението за разходите подлежи на изпълнение и не позволява стойността на изпълнението да надвиши 3000 ДМ.

Други решения могат да бъдат обявявани за подлежащи на предварително изпълнение срещу обезпечение, което се определя в зависимост от размера на задължението.

Ако кредиторът не може или е способен само частично да гарантира, то решението, след подаване на молба, се обявява и без обезпечителни престации за подлежащо на предварително изпълнение, ако спирането на изпълнителното производство би нанесло тежка вреда на кредитора или не би била изгодно за него поради друга причина.

Предварителното изпълнение губи сила с обявяване на осъдителното решение, което отменя или изменя постановлението по съществото на делото или обявяването на изпълнението.

Ако предварително изпълнима присъда бъде отменена или изменена, кредиторът се задължава да възстанови щетите, които са възникнали за длъжника от изпълнението на присъдата или от направения от него опит за отмяна на изпълнението.

Изпълнителното производство по неприсъствено съдебно решение може да бъде спряно само срещу обезпечителни престации.

Ако длъжникът може да предотврати изпълнението посредством обезпечителна престация или депозит, депозират се секвестрираните пари или печалбата от секвестрираните вещи.

Кредиторът може да започне изпълнително производство без обезпечителна престация от предварително изпълняемо срещу гаранция осъдително решение, с което длъжникът е осъден да плати парична сума.

Това става само, когато:

- движимото имущество се секвестрира,
- в процеса на изпълнително производство върху недвижимо имущество е вписана принудителна обезпечителна ипотека или корабна ипотека.

Кредиторът може да покрие нуждите си с обременения предмет само след даване на гаранция.

Ако бъде взето решение за освобождаване на жилищно помещение, съдът, след като е сезиран или по служебен път, може да предостави на длъжника съобразен с обстоятелствата срок за освобождаване. Ако е взето решение за бъдещо освобождаване и все още не е определен срок за това, то това става по молба на длъжника, депозирана най-късно до две седмици преди деня, определен за освобождаване. Срокът за освобождаване може да бъде съкратен или удължен след подаване на молба. Той обаче не трябва да е повече от една година.

Изпълнителното производство, произтичащо от решение на чуждестранен съд, може да се проведе само тогава, когато допустимостта е изразена в решение за изпълнение.

III. Изпълнителни основания

Изпълнителното производство се провежда въз основа на:

- окончателни съдебни решения, които са правновалидни или обявени за подлежащи на предварително изпълнение,
- решения по семейни дела и дела за родителски права не могат да бъдат обявявани за подлежащи на предварително изпълнение,
- спогодби, сключени между страните или между една от страните и трето лице за уреждане на спор по взаимно споразумение,
- постановление за определяне размера на разноските,
- постановления за изпълнение,
- актове, издадени от немски съд или немски нотариус.

Заповедите за изпълнение се нуждаят от клауза за изпълнение, само ако изпълнителното производство трябва да последва за различен от посочения в заповедта кредитор или длъжник.

Възражения, касаещи самото притезание, се допускат само дотолкова, доколкото причините, на които те се основават, са възникнали след връчването на решението за изпълнение и посредством жалба вече не могат да бъдат направени валидно.

Сключен от адвокатите от името на двете страни предпазен конкордат по молба на една от страните се обявява за подлежащ на изпълнение, ако длъжникът се е подчинил на незабавното изпълнително производство.

IV. Изпълнителни органи

Изпълнителното производство се провежда от **съдия-изпълнител**, който е назначен по молба на кредитора.

В писмената или устна заявка за изпълнително производство във връзка с предаването на изпълнителния препис трябва да е вписано упълномощаването на съдия-изпълнителя да му бъдат изплащани суми, да издава квитанции за полученото и да предава на длъжника изпълнителен препис.

Съдия-изпълнителят има право да претърсва жилището на длъжника, доколкото това е нужно за изпълнението. Той има право да отваря заключени врати. Има право да използва сила при оказване на съпротива, като за тази цел може да прибегне до подкрепата на органите на реда.

V. Започване на изпълнителното производство

Изпълнителното производство се провежда въз основа на предвиден в клаузата за изпълнение препис на решението, наричан **изпълнителен препис**.

Изпълнителният препис се издава от съдебния служител в деловодството на съда от първа инстанция или на съда от по-горна инстанция, ако той е отговорен за това.

Изпълнителният препис може да бъде издаден на правоприемника на упоменатия в решението кредитор, както и срещу правоприемниците на упоменатите в решението длъжник и собственик.

За изпълнителното производство върху имуществото на неправоспособно дружество е достатъчно осъдително решение срещу дружеството.

За изпълнителното производство върху имуществото на сдружение е достатъчно решение, издадено срещу всички членове.

За изпълнително производство върху наследство, което преминава към повече от един наследник, е нужно решение срещу всички наследници.

Ако наследственият имот подлежи на управление от изпълнител на завещание, за изпълнителното производство по наследството е нужно решение срещу изпълнителя на завещанието.

Изпълнителното производство може да започне само тогава, когато лицата, в полза на които и срещу които то се провежда, са упоменати поименно в съдебното решение или в приложената към него клауза за изпълнение и когато съдебното решение бъде депозирано своевременно.

Ако предявяването на претенция е в зависимост от календарна дата, изпълнителното производство може да започне едва след изтичането

на посочения ден.

Ако изпълнението зависи от обезпечителна гаранция, която трябва да бъде направена от кредитора, изпълнителното производство може да започне или да бъде продължено, след като обезпечителната гаранция бъде доказана с публично заверен документ.

Жилището на длъжника може без неговото съгласие да бъде претърсвано само въз основа на заповед на съдия от районния съд, в чийто район ще се извърши претърсването. Това не важи за случаите, в които набавянето на заповедта би навредило на успеха на претърсването.

Ако в даден момент от изпълнителния процес се окаже съпротива или ако е нужно да се влезе в жилището на длъжника, а там не присъства нито той, нито някой от членовете на семейството му, съдия-изпълнителят трябва да привлече две пълнолетни лица или един полицейски или общински служител като свидетели.

Всяко лице, замесено в изпълнителния процес има право на достъп до документите по делото на съдия-изпълнителя.

Съдия-изпълнителят трябва да води протокол за всеки акт на изпълнение.

Протоколът трябва да съдържа:

- място и дата,
- предмет на акта на изпълнение; накратко трябва да се спомене същественото в протичането на процеса,
- имената на лицата, с които се преговаря,
- подписа на тези лица и бележката, че подписът е сложен след изчитане и разбиране на текста,
- подписа на съдия – изпълнителя.

Поканата и останалите съобщения, които се включват в действията по изпълнение, се издават устно от съдия-изпълнителя и се вписват в протокола.

Ако това не може да стане устно, съдия-изпълнителят трябва да представи или да изпрати по пощата преписка от протокола. Уведомлението трябва да е лично.

Възражения, които засягат установеното в решението, могат да бъдат направени валидно от длъжника по пътя на жалба пред първоинстанционния съд. Те са допустими само дотолкова, доколкото причините, на които се основават, са възникнали едва след края на съдебните прения, до който момент според предписанията на закона е бил крайният допустим срок за правене на възражения.

Ако трето лице твърди, че то се ползва от забраняващо отчуждаването право във връзка с предмета на изпълнителното производство, лицето може да подаде жалбата за отмяна на изпълнителното производство към съда, в чийто район се извършва

изпълнителното производство.

Ако жалбата е насочена срещу кредитора и длъжника, те се разглеждат като другари в процеса.

Прекратяване и ограничаване на принудителното изпълнение

Изпълнителния процес се прекратява или ограничава:

- ако от представения екземпляр-копие на изпълнителното решение е видно, че подлежащото на изпълнение решение е отменено, недопустимо или е внесено решение за неговата отмяна,
- ако е видно от екземпляра-копие, че съдът се е разпоредил за временно спиране на изпълнението или на определени изпълнителни действия, или ако изпълнението може да бъде продължено само срещу обезпечителна престация,
- ако от официалните документи или от представените частни документи от кредитора е видно, че той е удовлетворен или е удължил срока за плащане от страна на длъжника,
- ако се представи официален документ, удостоверяващ че са последвали нужните за отмяна на изпълнението обезпечителна престация или депозиране на сума на сметката на кредитора,
- ако се представи документ от банка или спестовна каса, от който е видно, че сумата, необходима за удовлетворяване на кредитора е преведена по пощенски път.

Ако кредиторът държи движимо имущество на длъжника, поради това, че има право на задържане или заложно право за своето вземане, длъжникът може да възрази на изпълнителното производство върху неговото имущество, доколкото искането не се покрива със стойността на вещта.

Изпълнителен процес, който е започнат към момента на смъртта на длъжника, продължава върху наследството му.

Ако е нужно присъствието на длъжника и ако завещанието още не е отворено или наследникът е неизвестен или не се знае, дали ще приеме наследството, изпълнителният съд по молба на кредитора назначава **временен особен представител на наследника**. Назначението не се прави, ако вече е назначен попечител на наследство или ако управлението на наследството е предоставено на изпълнител на завещание.

Наследникът на длъжник има правото на ограничение на отговорността си само, ако това е постановено в решението на съда. Такова постановяване не е необходимо, ако като законен наследник е определен от съда фискът, или ако решението е за задължение на наследодателя към управителя на наследството, към друг попечител на наследството или към изпълнител на завещание.

Разходи

Разходите по изпълнителния процес са в тежест на длъжника. Ако няколко длъжници бъдат привлечени солидарно, те са солидарни

длъжници и за разходите по изпълнителния процес.

Размерът на разходите се определя от изпълнителния съд, който в момента на подаване на заявлението е отговорен за изпълнителния процес.

След завършването на изпълнителния процес размерът се определя от съда, в чийто район се е провело заключителното действие на изпълнителния процес.

Разносните по изпълнителния процес се възстановяват на длъжника, ако решението, от което следва изпълнителния процес, бъде отменено.

Ако изпълнителният процес трябва да се осъществи в чужда държава, чийто власти ще изпълнят решенията на немските съдилища, то по молба на кредитора първоинстанционният съд трябва да помоли компетентните чужди власти, които да проведат изпълнителния процес. Ако изпълнителният процес може да се проведе от немски консул, то молбата трябва да се насочи към него.

Ако кредиторът се нуждае за целите на изпълнителния процес от документ за наследство или друг документ, който се издава на длъжника от властите, служител или нотариус, то кредиторът може да изиска издаването от името на длъжника.

Срещу решения, които могат да бъдат издадени в процеса по изпълнително производство без съдебни прения, се прави моментално възражение.

V. Изпълнителни способности

Несеквестрируемо имущество

Следните вещи не подлежат на секвестриране:

- вещите за лична употреба или домакинските вещи, по-специално дрехи, бельо, легла, кухненски уреди, домакински уреди, доколкото длъжникът се нуждае от тях за ежедневни битови и професионални нужди, градински постройки и други помещения, които длъжникът и семейството му биха ползвали за подслон,
- храна, средства за отопление и за осветление за четири седмици или паричната им равностойност,
- дребни животни в ограничено количество, както и една крава или по избор на длъжника вместо нея две прасета, кози или овце, ако тези животни са нужни за прехраната на длъжника и семейството му; освен това и нужните за изхранването на животните запаси за четири седмици или паричната равностойност,
- за лица, занимаващи се със селско стопанство - нужните инструменти и добитък,
- служебни вещи, които са нужни при ежедневното упражняване на професията,
- книги, нужни на длъжника и семейството му в църквата и в

училището,

- очила, изкуствени крайници и други средства, които се ползват от лица с физически заболявания.

Домашни животни, които не носят придобивки за собственика си, не подлежат на секвестриране.

Трудови доходи, които се изплащат в пари, могат да бъдат секвестрирани само съобразно разпоредбите за несеквестируемите доходи.

Несеквестируеми са:

- половината от изплащаните премии за допълнителен труд в извънработно време,
- коледни надбавки до размера на половината от месечния доход, най-много 540 ДМ,
- надбавки за брак и деца, ако изпълнението засяга претенции, които не са породени от брака или раждането,
- стипендии за обучение,
- добавки за незрящи граждани,
- пенсии, изплащани поради болест,
- пенсии за издръжка.

Изпълнение върху движими вещи

Изпълнителното производство върху движимо имущество се извършва чрез секвестриране. То трябва да се ограничи само до удовлетворяването на кредитора и покриването на разходите по изпълнителното производство.

Секвестрирането не трябва да се проведе, ако от оценката на подлежащите на секвестриране вещи стане ясно, че те няма да надвишат разходите по изпълнителния процес.

Посредством секвестрирането кредиторът придобива заложно право над секвестируемите вещи. Това право дава на кредитора в отношенията му с други кредитори същите права, както и придобитото чрез договор заложно право.

Секвестрирането на вещь не може да се оспорва от трето лице, което не притежава вещта, въз основа на право на приоритет (привилегия) или заложно право. Третото лице може обаче да направи валидна претенцията си въз основа на привилигирано удовлетворяване от приходите посредством жалба, независимо дали вземането му е изискуемо или не.

Ако жалбата е насочена към кредитора и длъжника, двамата се разглеждат като другари в процеса.

Ако по време на изпълнителния процес на съдия-изпълнителя станат известни парични задължения на длъжника към трети лица и ако секвестрирането не може да бъде направено, или пък направеното вече не би довело да пълно удовлетворяване на кредитора, съдия-изпълнителят

отправя уведомление.

Секвестрирането на движими вещи, намиращи се във фактическо владение на длъжника, започва с отнемането им от съдия-изпълнителя. Други вещи като пари, скъпоценности и ценни книжа могат да останат във владение на длъжника, ако по този начин няма да се застраши удовлетворяването на кредитора.

Ако една вещ може да стане секвестрируема след време, тя се подлага на секвестриране, но едва след като стане секвестрируема. Дотогава тя остава във владение на длъжника. Ако до една година вещта не стане секвестрируема, тя вече не подлежи на секвестриране.

Секвестрируемите вещи трябва да бъдат оценявани по стандартната им продажна цена.

Секвестрираните вещи трябва публично да бъдат продадени **на търг** от съдия-изпълнителя.

Секвестрираните парични средства се предават на кредитора. Отнемането на парите от съдия-изпълнителя се счита за плащане от страна на длъжника, освен ако то не е насочено към депозиране.

Продажбата на търг на секвестрираните вещи не може да се проведе преди изтичането на една седмица от деня на секвестриране, освен ако кредиторът и длъжникът не са се споразумели за по-ранна продажба на търг или такава е нужна, за да се избегне опасността от намаляване на стойността на вещите, както и за избягване на излишни разходи за по-дълго съхраняване на вещите.

Секвестрирани ценни книжа могат да бъдат свободно продадени по курса за деня от съдия-изпълнителя, ако имат борсова или пазарна стойност. Ако нямат такава стойност, за тях важат общите предписания за продаване на търг.

По молба на кредитора или на длъжника съдия-изпълнителят може да осребри секвестрирана вещ по начин, различен от постановления. В този случай съдия-изпълнителят трябва да уведоми другата страна за начина, по който възнамерява да направи това. Без съгласието на другата страна вещта не може да бъде осребрена преди изтичането на две седмици от уведомяването.

Изпълнителният съд може по молба на кредитора или длъжника да назначи друго лице, което да продаде на търг секвестрираните вещи.

Обезпечителна мярка и временно разпореждане

Обезпечителна мярка върху движимо или недвижимо имущество (обезпечителен запор или възбрана) се предприема, за да се гарантира изпълнителното производство на парично вземане или на възражение, което може да премине в парично искане.

Обезпечителната имуществена мярка (запор или възбрана) се осъществява, когато стане ясно, че без нейното налагане изпълнението на съдебното решение би било възпрепятствано или съществено отежнено.

Личната обезпечителна мярка (задържане на длъжника под стража или ограничаване свободата на неговото придвижване) се провежда само с цел да се осигури застрашеното провеждане на изпълнителния процес спрямо имуществото на длъжника.

В заповедта за налагане на обезпечителна мярка се посочва парична сума, при депозирането на която изпълнението на обезпечителната мярка може да бъде отложено. Признато е право на длъжника да подаде молба за отмяна на мярката.

Заповедта за налагане на обезпечителна мярка може да се обжалва. Страната, която обжалва, трябва да посочи причините, по които иска да отмени налагането ѝ. Съдът трябва да определи срок за устно изслушване на страните.

За изпълнението на обезпечителната мярка се прилагат предписанията, важащи за изпълнителното производство.

Изпълнението на обезпечителната мярка за движимо имущество се осъществява чрез секвестриране.

Насочване на принудително изпълнение към вещи за обикновено ползване

Не е задължително да се насочва принудителното изпълнение към вещи всекидневна употреба, освен ако не е очевидно, че печалбата, която може да бъде получена в резултат на реализацията им ще бъде на значителна стойност.

Публична продажба

Събраните вещи се реализират на публичен търг от съдия-изпълнителя за удовлетворяване на кредитора. Продажбата се извършва в общината, в която е било осъществено принудителното изпълнение. Публичната продажба се прекратява, когато бъде удовлетворено вземането на кредитора. Публичната се урежда от специален закон.

Принудително изпълнение върху недвижимо имущество

Насочване на принудителното изпълнение върху земя се осъществява посредством:

- предварително внасяне на обезпечителна ипотека за задължението,
- принудителна продажба,
- публичен търг,
- принудително управление.

	Канада (Онтарио)
Източници: laws.justice.gc.ca/en/	<p>I. Изпълнителни способности</p> <p>Принудително изпълнение на задължение за плащане</p> <p>Задължението за плащане може да бъде принудително изпълнено чрез:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Разпореждане за конфискация и продажба; • Запор върху вземания на длъжника срещу трети лица; • Назначаване на временен синдик. <p>Обезщетяване за разноси, които не са присъдени със съдебно решение</p> <p>Ако страната има право на разноси на основание на сертификат за оценка на разноси, които не са присъдени със съдебно решение и те не са платени в седемдневен срок след издаване на сертификата за оценка, страната може да започне принудително изпълнение чрез способите посочени по-горе като декларира в регистъра основанието на правата си и като приложи копие от сертификата за оценка.</p> <p>Принудително изпълнение на задължение за предаване владението на недвижима собственост</p> <p>Задължение за предаване владението на недвижима собственост се изпълнява принудително чрез разпореждане за предаване на владението.</p> <p>Принудително изпълнение на задължение за действие или за бездействие</p> <p>Съдебно решение за определено действие/бездействие, различно от задължение за плащане, може да бъде изпълнено чрез разпореждане за подчиняване на съда, описано по-долу.</p> <p>Разпореждане за конфискация и продажба</p> <p>Когато принудителното изпълнение може да бъде започнато с разпореждане за конфискация и продажба, кредиторът има право да иска да му бъдат издадени едно или повече разпореждания за конфискация и продажба, като подаде в регистъра искане, което съдържа:</p> <ul style="list-style-type: none"> • датата и размера на плащанията, осъществени след влизане в сила на осъдителното решение, • дължимата сума, • размера на законната лихва. <p>В случай че са изминали шест или повече години от момента на влизане в сила на осъдителното решение, или в случай че изпълнението</p>

му зависи от условия, разпореждане за конфискация и продажба се издава, само ако е взето разрешение от съда за това.

Разрешението на съда загубва силата си ако не бъде издадено разпореждане за конфискация и продажба в срок до една година от неговото издаване, като това не пречи издаване на ново разрешение при последващо искане.

Осъдително решение за бъдещо плащане

Когато се изпълнява решение за плащания с падеж, който още не е настъпил, разпореждането за конфискация и продажба се издава след настъпване на падежа.

Указания за изпълнение

Кредитор, който е депозирал разпореждане за конфискация и продажба пред шерифа, може да даде указания за изпълнение относно:

- Датата на решението и присъдената сума;
- Размера на законната лихва;
- Размера на разносните, на които кредиторът има право;
- Датата и размера на вече получени плащания;
- Дължимата сума.

Имущество, намиращо се в разпореждане на временен синдик

Разпореждане за конфискация и продажба не се изпълнява срещу имущество, поставено от съда под надзора на временен синдик.

Конфискация на лично имущество

Когато се конфискува лично имущество, шерифът е длъжен при поискване да представи на длъжника, неговия представител или служител опис на конфискуваното имущество, преди вдигане на конфискуваното имуществото или, когато това е неприложимо, в разумен срок след вдигането.

Продажба на лично имущество

Лично имущество, конфискувано с разпореждане за конфискация и продажба може да бъде продадено, само ако:

- Кредиторът и длъжникът са уведомени писмено за датата и мястото на извършване на продажбата най-малко 10 дни преди продажбата и
- Датата и мястото за извършване на продажбата са публикувани в популярен местен вестник.

Продажба на земя

Кредиторът не може да предприема действия за продажба на земя по разпореждане за конфискация и продажба, ако не са изтекли четири месеца от депозиране на разпореждането при шерифа.

Продажба на земя по разпореждане за конфискация и продажба се извършва само в случай, че:

- Кредиторът и длъжникът са уведомени писмено за датата и мястото на извършване на продажбата най-малко 30 дни преди продажбата и
- Датата и мястото за извършване на продажбата са публикувани в Държавен вестник най-малко 30 дни преди продажбата и в популярен местен вестник.
- Датата и мястото за извършване на продажбата бъдат поставени на явно място в канцеларията на шерифа.

Запор върху вземания на длъжника срещу трети лица

Съобщение за запор на вземания на длъжника към трети лица

Кредитор, който иска принудително изпълнение на вземането си чрез запор на вземания на длъжника към трети лица депозира в регистъра искане за това заедно с копие от осъдителното решение и други доказателства, необходими за доказване основанието и размера на присъденото вземане и декларация, която съдържа:

- Датата и размера на вече получени плащания;
- Дължимата сума, включително законната лихва;
- Метода на изчисляване на дължимата сума;
- Адреса на длъжника;
- Името и адреса на третите лица, на които да бъде изпратено запорно съобщение;
- Основанията, поради които кредиторът счита, че третите лица са длъжници на неговия длъжник и всички известни на кредитора обстоятелства относно задълженията на третите лица към длъжника.

При постъпване на искането и декларацията регистърът издава запорни съобщения, в които са упоменати третите лица - длъжници и изпраща тези съобщения до шерифа по местожителството на тези лица.

Представяне на запорното съобщение

Кредиторът представя запорното съобщение

- на длъжника, заедно с копие от споменатата по-горе декларация;
- на третото лице, заедно с формуляр по образец за попълване от третото лице.

Отговорност на третото лице от момента на получаване на запорното съобщение

Третото лице се задължава да плати на шерифа задълженията, които има към длъжника до размера, посочен в запорното съобщение в десетдневен срок от по-ранната измежду датите на представяне на запорното съобщение и настъпване падежа на задължението.

Предходното не се отнася за:

- задължения на банки и други кредитни институции по сметки на длъжника, открити след представяне на заповното съобщение;
- задължения на работодатели към длъжника, ако трудовото правоотношение е възникнало след представяне на заповното съобщение;
- задължения на застрахователи, възникнали въз основа на застрахователни договори, които са влезли в сила след представяне на заповното съобщение.

Възражения на третото лице

Третото лице, което оспорва задължението си или по друга причина плаща на шерифа по-малко от сумата, посочена в заповното съобщение, трябва да представи пред кредитора, длъжника и съда възражения, в които описва обстоятелствата във връзка с дълга в 10-дневен срок от представяне на заповното съобщение.

Разглеждане на възраженията на третото лице

По искане на всяко заинтересовано лице съдът може:

- когато третото лице твърди, че задължението му към длъжника е било прехвърлено, да заповяда на приобретателя да заяви основанията и размера на своето вземане;
- да установи правата и отговорностите на третото лице, длъжника, съпритежателите на дълга или на неговите приобретатели;
- да измени или отмени периодични плащания по заповното съобщение;
- да установи всеки въпрос, касаещ заповното съобщение.

Плащане след представяне на заповното съобщение

Ако след представяне на заповното съобщение третото лице плати заповирания със съобщението дълг на лице, различно от шерифа, то остава задължено за плащане съгласно заповното съобщение.

Действие на плащането на шерифа

Плащането, осъществено от третото лице в съответствие със заповното съобщение, погасява дълга на третото лице към длъжника до размера на платеното.

Разпореждане за конфискация

Разпореждане за конфискация, което оправомощава шерифа да влезе във владение на недвижимото имущество на длъжника и да събира доходите от това имущество, докато длъжникът изпълни осъдителното решение, може да бъде издадено само с разрешение на съда.

Съдът издава такова разрешение само, когато бъде установено, че други изпълнителни способности са неефективни.

Съдът може да измени или отмени разпореждането за конфискация,

така както намери за справедливо.

Разпореждане за влизане във владение

Разпореждане за влизане във владение може да бъде издадено само с разрешение на съда.

Съдът дава такова разрешение, само ако бъде установено, че всички лица, които упражняват фактическа власт върху някаква част от недвижимия имот, са получили надлежно уведомление за процеса, по който е постановено осъдителното решение, което се изпълнява принудително и са имали възможност да защитят правата си.

Разпореждане за подчиняване на съда

Разпореждане за подчиняване на съда, чрез което принудително се изпълнява задължение за извършване на действие или за бездействие, може да бъде поискано само в производството, в което е постановено осъдителното решение за задължението, подлежащо на изпълнение.

Съдът може да издаде заповед за арестуване на лицето, срещу което се иска издаване на разпореждането, когато счете, че присъствието на лицето е в интерес на правосъдието и е вероятно то да не се яви доброволно.

Съдържание на разпореждането за подчиняване на съда

Когато съдията установи неподчинение на съда, той може да заповяда лицето, което е извършило това неподчинение:

- да бъде арестувано за такъв период и при такива условия, каквито съдията счете за справедливи;
- да бъде арестувано в случай, че не изпълни определени с разпореждането задължения;
- да плати глоба;
- да извърши определено действие или да се въздържа от определени действия;
- да изпълни всякакви други задължения, каквито съдията намери за справедливи.

Освен гореизброените действия съдията може да даде разрешение за издаване на разпореждане за конфискация на имуществото на лицето.

Когато неподчинението на съда се осъществява от юридическо лице, съдът разпорежда вземане на гореспоменатите мерки срещу всеки служител или член на управителен орган на юридическото лице.

Когато лицето не изпълни задължение за действие или бездействие, съдията може да заповяда действието да бъде извършено от трето лице за сметка на длъжника.

Оспорване на собствеността на конфискувано от шерифа имущество

Лицата, които оспорват собствеността на конфискуваното имущество отправят възраженията си до шерифа. Шерифът уведомява за възраженията всички кредитори, които са започнали принудително

изпълнение срещу длъжника и всеки кредитор в седемдневен срок от уведомяването заявява дали признава или оспорва исканията на възразилите лица.

Когато исканията бъдат признати от всички кредитори или от кредиторите, за чието удовлетворение шерифът е предназначил дадено имущество и не са оспорени от всички останали, шерифът освобождава имуществото относно, което исканията са били признати.

Искане за указания

Когато възникнат неясноти относно мерките, които трябва да бъдат предприети от шерифа във връзка с изпълнителния процес, шерифът или всяко заинтересовано лице може да направи искане за указания до съда или длъжностното лице, постановило решението, което се изпълнява принудително.

Разследване на длъжника във връзка с принудителното изпълнение

Кредиторът може да разследва длъжника си относно:

- причините за неизпълнението;
- доходите и имуществото на длъжника;
- вземанията и задълженията на длъжника;
- разпорежданията със собственост, извършени от длъжника;
- миналите, настоящите и бъдещите средства на длъжника, с които може да изпълни задължението си;
- дали длъжникът възнамерява да изпълни или има причини, за да не изпълни;
- всеки друг въпрос, относим към изпълнението.

В рамките на период от една година може да бъде извършвано само едно разследване на длъжника във връзка със същото изпълнително производство, освен ако съдът не разпорежи друго.

Когато бъде установено, че длъжникът укрива имущество, за да измами или ошети кредитора, съдията може да издаде срещу длъжника заповед за подчинение на съда.

Киргизстан

Източници:
lex.gtz.de/lexinfosys/LexI
nfoSys /kirg/03/

I. Правна уредба

- Гражданско-процесуален кодекс - Раздел V
Изпълнително производство
Чл. 345 - 436

II. Изпълнителни органи

Изпълнението на постановления на съда и на други органи, предвидени по Гражданско-процесуалния кодекс, се извършва от съдебните изпълнители към районните съдилища.

Съдебният изпълнител е длъжен по собствена инициатива да предприема всички законови мерки за по-бързо и реално изпълнение на решенията и активно да подпомага страните за защита на техните права и законни интереси.

Контрол за правилно и своевременно изпълнение на съдебните решения се осъществява от съдилищата.

Действия на съдебния изпълнител

Съдебният изпълнител пристъпва към изпълнение на съдебното решение по заявление на съответното лице.

Изпълнението на съдебното решение се извършва от съдебния изпълнител към съда по местожителството, местонахождението на имуществото или местоработата на длъжника. Ако длъжникът е юридическо лице - по местонахождението на неговия орган или на имуществото му.

Ако длъжникът се е преместил в друг съдебен район и неговият адрес е известен на съдебния изпълнител, съдът препраща изпълнителния документ в съда по новото местожителство на длъжника и известява за това вискателя.

В неработни дни изпълнение се допуска само в случаи, нетърпящи отлагане и с разрешения на съда, към който принадлежи съдебният изпълнител.

Между 22.00 вечерта и 06.00 сутринта не се допуска извършване на изпълнение.

Вискателят и длъжникът имат право да присъстват при извършването на действия по изпълнението от съдебния изпълнител и да получават в съда необходимите справки, свързани с изпълнението.

В случай на неясноти в решението, което подлежи на изпълнение, съдебният изпълнител има право да се обърне към съда, който е решавал делото за разясняване на решението.

III. Изпълнителни основания

Изпълнителни документи

- Изпълнителни листове, издадени на основание - решение, споразумение;
- Определения и постановления на съда;
- Спогодби, потвърдени от съда;
- Изпълнителни удостоверявания на нотариални органи;
- Решения на арбитражните органи в предвидените от закона случаи;
- Решения на Морската арбитражна комисия, Арбитражният съд при Търговско-промишлената палата и арбитражи, образувани за конкретен случай (ad hoc);
- Необжалваните в срок платежни искания, приети от платеща;
- Решения на Комисията по трудови спорове, постановления по трудови спорове на профсъюзни комитети и по спорове за причинени вреди и увреждане на здравето;
- Постановления на административни органи или длъжностни лица;
- Решения на чуждестранните съдилища в предвидените от закона случаи;
- Постановления на прокурора за изселване по административен ред на граждани, самонастанили се в жилищни помещения.

Издаване на изпълнителен лист

Изпълнителният лист се издава от съда на вискателя след влизане на решението в законна сила, освен в случаите на незабавно изпълнение, когато изпълнителният лист се издава веднага след произнасяне на решението.

- Издаване на няколко изпълнителни листа по едно решение

По всяко решение се издава един изпълнителен лист. Само ако изпълнението трябва да се проведе на различни места, когато е в полза на няколко ищци или е срещу няколко ответници, съдът може по молба на вискателя да издаде няколко изпълнителни листа с точни указания за мястото на изпълнение. На основание на споразумение или решение за изискване на парични суми от солидарни длъжници /ответници/, по молба на вискателя могат да се издадат няколко изпълнителни листа в съответствие с броя на солидарните длъжници. Във всеки изпълнителен лист трябва да бъде указана общата сума, която да е изчислена спрямо всички ответници с указание за тяхната солидарна отговорност.

Съдържание на изпълнителния лист

- Наименование на съда, който го издава;
- Дело, по което е издаден изпълнителния лист;
- Моментът, в който е произнесено решението;

- Резолютивната част от решението (дословно);
- Момент, в който решението влиза в сила;
- Момент на издаване на изпълнителния лист;
- Имената на вискателя и длъжника и техните адреси.

Срок за предявяване на изпълнителните документи с цел изпълнение

Решението на съда по дело, по което поне една от страните е гражданин, може да се предяви за принудително изпълнение в продължение на три години от влизането му в сила, а по всички останали дела - в продължение на една година.

Сроковете по другите постановления и решения се определят от съответното законодателство.

Прекъсване на давността

Давностните срокове се прекъсват от момента на предявяване на изпълнителния документ.

Давността се прекъсва и при частично изпълнение на решението от длъжника.

След прекъсването започва да тече нова давност, без да се зачита изтеклият срок.

Възстановяване на пропуснат срок за предявяване

Вискател, който пропусне срока по уважителни причини, признати за такива от съда, може да иска неговото възстановяване.

Заявлението се подава до съда, издал решението или в съда по местоизпълнението. Заявлението се разглежда в съдебно заседание. Лицата, участващи в делото се уведомяват за времето и мястото на заседанието. Тяхното неявяване не представлява пречка за разрешаване на въпроса за възстановяване на срока.

Определението на съда за възстановяване може да се обжалва с частна жалба или с протест.

IV. Изпълнителни способности

Мерки за принудително изпълнение

Мерките за принудително изпълнение са:

- Насочване на искането към имуществото на длъжника чрез налагане на обезпечителна мярка и продажба на имуществото;
- Насочване на искането към работната заплата, пенсията, стипендията и другите видове доходи на длъжника;
- Насочване на искането към парични суми и имущество на длъжника, намиращи се в други лица;

- Изземване от длъжника и предаване на вискателя на определени предмети, указани в решението на съда;
- Други мерки, указани в решението и в съответствие със закона.

Изпълнението може да се насочи, както към лично имущество на длъжника, така и към негов дял в съсобственост, в съпружеска имуществена общност.

Имущество, върху което не може да се насочва изпълнение

Имущество, което е необходимо и свързано с ежедневието на длъжника, хранителни продукти, дрехи, домашни уреди, необходимо количество животни и птици и друго изрично изброено имущество.

Обезпечителната мярка върху имуществото на длъжника се налага в производство, в което се извършва опис на имуществото му и забрана за разпореждане с него.

Имуществото на длъжника се предава за пазене на длъжника, вискателя или друго определено от съдебния изпълнител лице срещу разписка.

Имуществото на длъжника се осребрява посредством търговски организации, финансови органи и кредитни учреждения.

Възможно е осребряването да се осъществи по пътя на продажба на комисионни начала. Продажбата се извършва по местонахождението на имуществото.

Осребряването се извършва в срок установен от съдебния изпълнител, но не по-рано от пет дни и не по-късно от месец след налагане на обезпечителната мярка. До настъпването на тази дата, длъжникът има право сам да продаде имуществото си на цена не по-ниска от цената, посочена в опис при налагането на обезпечителната мярка.

Бързоразвалящи се продукти се предават за продажба веднага.

Принадлежащите на длъжника жилищни постройки се продават посредством публичен търг.

За търговете се оповестява публично чрез местната преса, не по-късно от десет дни от датата на провеждане на търга. Също така, обявление се поставя и на подходящо място в съда, както и на мястото, където се намира продавания имот.

В публикациите и обявленията трябва да се укаже какъв обект се продава, на кого принадлежи той, каква е неговата оценка, къде и кога ще се състои търгът.

Обявяване на търг за несъстоял се

Съдебният изпълнител обявява търга за несъстоял се:

- ако на търга са се явили по-малко от двама купувачи;
- ако никой от явилите се не предложи по-висока цена от направената оценка;

- ако купувачът не внесе цялата сума в течение на пет дни.

В случай, че търгът бъде обявен за несъстоял се, на вискателя се дава правото да остави жилищния обект за себе си за сумата на първоначалната му оценка. Ако той се откаже от това свое право, обезпечителната мярка се отменя.

Признаване на търга за недействителен

Търгът може да бъде признат за недействителен от съда в срок от три години от датата на провеждането му, ако са били нарушени установените за провеждането му правила.

Насочване на изпълнението към работната заплата на длъжника.

Изпълнението се насочва към работната заплата на длъжника, когато става въпрос за задължения за периодични плащания в случаи, посочени в Кодекса, също така и в случаите, когато имуществото на длъжника е недостатъчно за пълно погасяване на изискуемите задължения.

Размерът на удържката от работната заплата и приравнени на нея плащания се изчислява на основа на размера на данъците, с които длъжникът се облага за тази заплата.

Суми, към които не може да се насочва изпълнение

- Компенсации за неизползван отпуск;
- Други компенсации, предвидени от трудовото законодателство;
- Суми, изплатени на работника във връзка с командировки;
- Премии с еднократен характер;
- Помощи за многодетни майки, за раждане на дете;
- Помощи за погребение.

Насочване на изпълнението към парични суми и имущество на длъжника, намиращи се в други лица

Съдебният изпълнител изпраща на третите лица запитване за това, намира ли се у тях някакво имущество на длъжника и имат ли те задължение за изплащане на някакви суми към длъжника, на какво основание и в какъв срок.

Едновременно с това тези лица се уведомяват, че от момента на получаване на запитването, изпратено от съдебния изпълнител, върху имуществото и сумите на длъжника, намиращи се у тях, се налага обезпечителна мярка. Също така, до пълното погасяване на задълженията на длъжника, третите лица са задължени да внасят съответните суми по сметка на вискателя или на съда.

Изпълнение на решение за предаване на определени предмети

Когато на вискателя се присъждат определени предмети, указани в решението на съда, съдебният изпълнител ги иззема и ги предава на вискателя.

Изпълнение на решение, задължаващо длъжника да извърши определени действия

При неизпълнение на решение, задължаващо длъжника да извърши определени действия, което не е свързано с предаването на определени суми или имущество, съдебният изпълнител съставя акт за неизпълнение на решението.

Ако в решението на съда са указани последиците от неизпълнението, съставеният акт се изпраща на съдебния изпълнител по местоизпълнение, който издава определение за предприемане на указаните в решението действия в случай на неизвършване на съответните действия от длъжника.

Ако в решението на съда не са указани последиците от неизпълнението, съставеният акт се изпраща в съда по местоизпълнението, който решава въпроса за начина на изпълнение на решението.

При последващо неизпълнение от страна на длъжника, съдът може да налага последователни глоби.

Последиствия от неизпълнение на решение за възстановяване на работа

В случай, че предприятието не възстанови съответното лице на работа, съдът издава определение за заплащане на сума, равна на работната заплата, от деня на постановяване на решението до деня на неговото изпълнение.

Предвидена е правна уредба и за случаите, в които изпълнението се насочва срещу държавни предприятия.

V. Особености

Разпределение на получените суми между вискателите

От получената от длъжника сума, най-напред се покриват разходите по изпълнението, а останалата сума се предава за удовлетворяване на вискателите. Останалите след удовлетворяването суми се предават на длъжника.

Сумите, иззети от длъжника и подлежащи на предаване на вискателя, постъпват по сметка на съда, след което се предават по установения ред.

Присъединяване на вискатели

При изпълнително производство лицата, които притежават изпълнителни документи по други дела, могат да се присъединят към него.

Удовлетворяването на вискателите става по установения ред на привилегии.

Най-напред се удовлетворяват задълженията за издръжка и задълженията от трудови отношения към работниците и служителите.

На второ място се удовлетворяват данъчните задължения, задълженията към бюджета и към държавните органи.

На трето място се удовлетворяват вземанията, обезпечени със залог.

Разпределение, съставено от съдебния изпълнител

При наличието на няколко вискатели и недостатъчно средства за погасяване на всички задължения, съдебният изпълнител съставя разпределение между вискателите и го представя на съда за утвърждаване.

Срещу определението на съда за утвърждаване или изменение на разпределението, може да се подаде частна жалба или протест.

Срещу действията на съдебния изпълнител може да се подаде жалба или те да бъдат протестирани от прокурора. Жалбата или протестът се подават в съда в срок от десет дни от извършване на обжалваното действие.

Отсрочване или разсрочване на изпълнението на решението; изменение на способа и реда за изпълнение на решението

При наличието на обстоятелства, правещи изпълнението трудно или невъзможно, съдебният изпълнител има право да постави пред съда въпроса за отсрочване или разсрочване на изпълнението, за изменение на способа и реда за изпълнение на решението.

Предложение за доброволно изпълнение на решението

Съдебният изпълнител, пристъпвайки към изпълнение на решението, изпраща на длъжника предложение за доброволно изпълнение. Този срок не може да е повече от пет дни. Когато вземането е за работна заплата, срокът не може да е повече от три дни. За изваждане на гражданин от жилище срокът е десетдневен.

Предложението се връчва на длъжника по установения в кодекса ред. Когато е необходимо, съдебният изпълнител може едновременно с изпращане на предложението да наложи и обезпечителни мерки върху имуществото на длъжника.

Когато са нанесени вреди на държавно, кооперативно или обществено имущество, съдебният изпълнител е длъжен да наложи обезпечителна мярка, а в необходимите случаи може и да изземе съответното имущество.

Когато е неизвестно фактическото местопребиваване на длъжника, вискателят може да поиска от съда по местонахождението на имуществото на длъжника да назначи представител, на който се връчва и предложението за доброволно изпълнение.

Принудително изпълнение на решението

Принудително изпълнение на съдебното решение се извършва след изтичане на срока за доброволно изпълнение.

Китай

Източници:
www.qis.net/%7Echineland
w

I. Правна уредба

- Закон за гражданската процедура

II. Общи разпоредби

Законно влезли в сила решения по граждански дела, както и всяка част от присъда или решение по наказателно дело, касаещи собственост, се изпълняват от първоинстанционния съд. Други законови документи, за който е предвидено да бъдат изпълнявани от народния съд, се изпълняват от народния съд по местоживее на длъжника или по местонахождението на собствеността му.

Ако трето лице протестира срещу целите на изпълнението по време на извършването му, съдия-изпълнителят преразглежда случая според изискванията на закона. Протестът се отхвърля, ако е неоснователен. Ако протестът е основателен, председателят на съда одобрява отмяната на изпълнението. Ако се прецени погрешността на присъда или решение, те се разглеждат посредством процедури за съдебен надзор.

III. Изпълнителни органи

Изпълнението се извършва чрез съдия-изпълнител.

При изпълнението на припудителни мерки, съдия-изпълнителят издава квитанция пред длъжника и вписва подробностите по изпълнението в протокол, подписван или подпечатан от присъстващите лица.

Когато е необходимо, народният съд от първа или междинна инстанция може да учреди изпълнителна организация. Служебните задължения на изпълнителната организация се определят от Върховния народен съд.

Ако длъжникът или неговата собственост се намират на място, различно от това на първоинстанционния съд, изпълнението може да се повери на местния народен съд, който в рамките на 15 дни от получаване на писмото, започва изпълнението. След завършване на изпълнението той своевременно уведомява възлагащият съд за резултатите. Ако изпълнението не приключи в рамките на 30 дни, местният съд уведомява възлагащия съд относно хода на изпълнението.

Ако изпълнението не се извърши от местния съд в рамките на 15 дни от получаване на възложителното писмо, възлагащият съд може да изиска по-горестоящ съд да разпорежи на местния съд да извърши изпълнението.

IV. Изпълнителни основания и започване на изпълнителното производство

Ако страните в съдебния процес уредят спора си и изготвят споразумение по взаимно съгласие по време на изпълнението, съдия-изпълнителят вписва съдържанието на споразумението в протокол, подписан и подпечатан от страните в процеса.

Ако едната страна не изпълни споразумението, народният съд може да поднови изпълнението на първоначално влезлите в сила документи по молба на изправната страна.

Ако лицето, срещу което е насочено изпълнението, предложи гаранция на народния съд, със съгласието на ищеца съдът може да реши временно да отложи изпълнението и да удължи неговия краен срок. Ако въпреки това длъжникът не изпълни споразумението в предвидения срок, народният съд има правото да започне изпълнение срещу дадения залог или собствеността на длъжника.

Ако длъжникът умре, дългът му се погасява със собствеността му.

Молба за изпълнение и прехвърляне на изпълнение

Законно влезлите в сила присъди и решения по граждански дела следва да се изпълняват. Ако една от страните не ги изпълни, другата страна може да изиска изпълнение от народния съд или съдията може да прехвърли въпроса на съдия-изпълнител.

Ищецът носи необходимите документи за съдебното изпълнение.

Ако едната страна не изпълни влязло в сила решение на арбитражен орган, учреден според закона, изправната страна може да подаде иск за изпълнението му до компетентния съд.

Народният съд може да откаже изпълнение, след като съдебното жури разгледа доказателствата, представени от длъжника, ако те показват, че следните обстоятелства са налице по отношение на решението на арбитражния орган:

- страните не са предвидили възможности за арбитраж в договора си, нито са постигнали впоследствие писмено споразумение за арбитраж;
- разглежданият въпрос не попада в границите на споразумението за арбитраж, нито в правомощията на арбитражния орган;
- образуването на арбитражен орган или арбитражната процедура противоречи на закона;
- основното доказателство е незадоволително;
- законът се прилага неправомерно;
- арбитърът е уличен в приемане на подкупи, злоупотреби за лично облагодетелстване и неправомерно използване на закона при произнасяне на присъдите.

Изпълнение не се провежда, ако то е насочено срещу интересите на

обществото.

На страните и арбитражния орган се връчват писмени заповеди.

Ако решението на арбитражния съд не се изпълни от народния съд, ищецът се обръща отново към арбитража с писменото споразумение, постигнато между страните или подава жалба в народния съд.

V. Изпълнителни способности

Ако длъжникът не изпълни задълженията си съгласно изпълнителния лист, народният съд може да наложи заповор върху банковите сметки на длъжника и да удовлетвори кредитора, но заповораните и прехвърлените към кредитара суми не могат да надвишават ръзмера на задължението му.

Съдът издава разпореджане или известие до банката за заповоране или трансфер на средствата на длъжника.

Ако длъжникът не изпълни задълженията си, съдът има право да удържа от доходите му сума, еквивалентна на задължението му.

Изпълнението не може да бъде насочено към необходимите средства за живеене на длъжника и семейството му.

Ако длъжникът не изпълни задълженията си, съдът има право да:

- запечата,
- заповорира или наложи възбрана,
- обяви на търг или продаде част от имуществото му до ръзмера на задължението му.

Несеквестрируемото имущество на длъжника не подлежи на изпълнение.

При запечатване или налагане на заповор или възбрана върху имуществото съдът уведомява длъжника.

Полша

Източници:
www.prawo.org.pl

I. Изпълнителни основания

Разпореждания за изпълнение

Започването на процедури по изпълнение зависи от осъществяването на определени условия.

Изпълнението е допустимо, когато:

- Съществува валидно разпореждане за изпълнение;
- Разпореждане за изпълнение е осигурено с клауза за привеждане в действие на решение;
- Актът за започване на изпълнението е бил депозиран пред компетентния изпълнителен орган.

В акта за започване на процедура по изпълнение трябва да бъдат прецизно посочени основанията за изпълнение. Също така трябва да бъде посочен изпълнителният способ.

Кредиторът може да посочва в един акт няколко способа за изпълнение срещу един и същ длъжник.

Длъжникът има право да иска спиране на изпълнението срещу цялата му собственост, ако част от нея е достатъчна за удовлетворяване на претенциите на кредиторите.

Разпореждането за изпълнение е първото условие за извършване на изпълнение. Без него изпълнение не може да бъде осъществено.

Съществуват следните разпореждания за изпълнение:

- Валидно решение на съд или решение, което подлежи на незабавно изпълнение; спогодби, сключени пред съда;
- Решение на помирителен съд или спогодби, сключени пред такива съдилища;
- Други решения, съглашения и актове, които са предмет на съдебно изпълнение според закона. Например: извлечение от списъка с искания, изложени по време на процедурата по несъстоятелност, след като те са завършени; банкови съглашения; валидни съдебни решения, с които се налага наказание глоба;
- Нотариален акт, с който длъжникът се задължава да изпълни и който включва задължението да се плати паричната сума или да се предоставят други вещи, посочени в този акт или задължение да се достави нещо, което е индивидуализирано, като срокът трябва да е определен в акта;
- Нотариален акт, с който длъжникът се задължава да изпълни и който

включва задължението да се уреди паричното задължение до размера, предвиден в акта, когато този акт определя условията, които оправомощават кредитора да иска изпълнение срещу длъжника благодарение на този акт, както и срока, с който е ограничено правото на кредитора да иска получаване на документ за изпълнение.

II. Изпълнителни способности

В зависимост от характера си, съществуват два вида изпълнение:

- Изпълнение на парично изпълнение;
- Изпълнение на непарично изпълнение.

Парично изпълнение се осъществява върху:

- Движимости
- трудово възнаграждение
- банкови сметки
- други претенции и право на собственост
- недвижими имоти
- дробна част от недвижим имот
- доживотно право на плодоползване
- морски кораби

Съществуват следните видове **непарично изпълнение**:

- доставяне на движима вещ
- предаване на недвижим имот, кораб или освобождаване на помещение
- извършване на действие, което може да бъде осъществено и от друго лице освен от длъжника
- извършване на действие, което не може да бъде осъществено от друго лице освен от длъжника и което извършване зависи само от неговата воля
- пропускане на действие
- прекратяване на съсобственост чрез публична продажба

III. Особености

Ограничения на изпълнението

Ограниченията са обективни и субективни.

Субективните ограничения засягат лицата, освободени от юрисдикцията на държавата, доколкото това е свързано с изпълнението, държавното съкровище и с икономическите условия.

Обективните ограничения не допускат изпълнение от посочената собственост. Тези ограничения могат да произлизат от законови разпоредби, както и от социални, икономически и хуманни причини. Те могат да произлизат и от самото разпореждане за изпълнение.

Обезпечителни мерки

Обезпечителната мярка върху собственост е резултат от процедурите по изпълнението пред гражданския съд и неговата цел е да доведат до осъществяване на задълженията, произтичащи от решението на съда.

Обект на обезпечителна мярка:

- Движимости – в резултат на обезпечителната мярка, на изпълнителните процедури не могат да се противопоставят действия по прехвърляне на съответните движимости;
- Трудово възнаграждение - изпълнение върху трудовото възнаграждение се насочва към претенцията, която длъжникът, като наеман работник, има към своя работодател и предмет на която претенция са всички парични прехвърляния, които са в резултат на наемния договор или на мандатните отношения. Запор върху възнаграждението се налага от съдията-изпълнител, чрез уведомяване на длъжника за този факт и чрез уведомяване на работодателя на длъжника, че на длъжника не трябва да се изплаща възнаграждение в рамките, в които е наложен запор и че това възнаграждение трябва да бъде изплатено на кредитора или на съдия-изпълнителя;
- Суми по банкови сметки - ако длъжникът има обикновена банкова сметка, съдия-изпълнителят налага запор чрез уведомяване на банката за запора и призоваването ѝ да не извършва плащания без разрешение на съдия-изпълнителя. Банката прехвърля запорираната сума за покриване на задълженията или да информира съдия-изпълнителя за пречката да стори това;
- Други претенции и собственически права;
- Недвижими имоти, дробни части от недвижими имоти, доживотно плодopolзване – запорът се осъществява от съдия-изпълнителя чрез призоваване на длъжника да уреди дълговете си в рамките на две седмици под заплахата от предприемане на последващи стъпки за принудително изпълнение;
- Морски кораби, включени в морския регистър - прилагат се правилата за възбрана на недвижими имоти.

Русия

Източници:
www.laws.ru

I. Правна уредба

- Федерален закон за изпълнителното производство, приет 4.06.1997, последни изменения 25.12.2000

Обхват на закона

Урежда условията и реда за принудително изпълнение на съдебни актове на общите и арбитражните съдилища и актовете на други органи, на които е предоставено право да възлагат на гражданите и организациите задължения, които подлежат на принудително изпълнение.

II. Изпълнителни основания

Изброяване на изпълнителните документи

Изпълнителен лист се издават от съдилищата на основание:

- постановени от тях съдебни актове;
- решения на Международния търговски арбитраж и на други арбитражни съдилища;
- решения на чуждестранни съдилища и арбитражи;
- решения на междудържавни органи по защита правата и свободите на човека;
- съдебни заповеди;
- нотариално заверени договори за изплащане на издръжка;
- удостоверения от Комисията по трудовите спорове, издавани на основание на нейните решения;
- постановления на длъжностни лица, оправомощени да разглеждат дела за административни правонарушения
- постановления на съдия-изпълнител;
- постановления на други органи, предвидени от законодателството.

III. Органи на принудителното изпълнение

Създадена е служба на съдебните пристави, която е част от системата на органите на Министерство на правосъдието. Службата се оглавява от Главен съдебен пристав на Руската федерация.

Правомощията на службата на съдебните пристави, реда за нейната организация и дейността ѝ се определят от Федералния закон за изпълнителното производство и от Закона за съдебните пристави.

Непосредственото осъществяване на функции по изпълнение на съдебни актове и актове на други органи се възлага на **съдия-изпълнители** (съдебни пристави-изпълнители в оригиналния текст), обединени в районни, междурайонни или съответстващи им според административно-териториалното деление на субектите на РФ подразделения на съдебните пристави.

IV. Започване на изпълнителното производство

Обезпечение на изпълнителни действия

Изпълнителният документ, в който се съдържат искания на съдебни и други органи за плащане на парични средства, може да бъде предявен от вискателя непосредствено пред банка или друга кредитна институция, ако вискателят разполага със сведения за наличие при тях на сметки на длъжника и на суми по тези сметки, или пред съдия-изпълнителя, ако вискателят не разполага с такива сведения.

Банката или друга кредитна институция, които обслужват сметки на длъжника, в тридневен срок от получаване на изпълнителния документ от вискателя или от съдия-изпълнителя изпълняват съдържашото се в документа искане за изискване на парични средства или прави отметка за пълно или частично неизпълнение на тези искания във връзка с отсъствие по сметката на длъжника на достатъчно средства за удовлетворение на искането на вискателя.

Неизпълнението на горепосочените искания е основание за налагане на банката или на кредитната институция на глоба от общите или арбитражните съдилища в размер, определен в закона.

Образуване на изпълнително производство

Съдия-изпълнителят е длъжен да приеме за изпълнение изпълнителния документ и да образува изпълнително производство в случай, че не е изтекъл срокът за предявяване на изпълнителния документ за изпълнение и даденият документ съответства на предвидените в закона изисквания.

Съдия-изпълнителят в тридневен срок от деня на постъпване при него на изпълнителния документ произнася постановление за образуване на изпълнително производство.

В постановлението за образуване на изпълнително производство съдия-изпълнителят установява срок за доброволно изпълнение на искането, съдържащо се в изпълнителния документ, който не може да надвишава пет дни от образуването на изпълнителното производство, и уведомява длъжника за принудителното изпълнение на посоченото искане след изтичане на установения срок със събиране от длъжника на изпълнителен сбор и разходите по извършване на изпълнителните действия.

Копие от постановлението за образуване на изпълнителното производство се изпраща не по-късно от деня, следващ този на неговото произнасяне на вискателя, на длъжника и на органа, който е издал изпълнителния документ.

С цел обезпечаване на изпълнението на изпълнителния документ по имуществени претенции, по искане на вискателя, съдия-изпълнителят може едновременно с произнасяне на постановлението за образуване на изпълнително производство да извърши опис на имуществото на длъжника и да му наложи запов. Последното се отбелязва в постановлението.

Постановлението за образуване на изпълнително производство подлежи на обжалване пред съответния съд в 10-дневен срок.

Място на извършване на изпълнителните действия

Когато длъжникът е физическо лице съдебно-изпълнителните действия се извършват по неговото местожителство, месторабота или по местонахождението на неговото имущество.

Когато длъжникът е юридическо лице, изпълнителните действия се извършват по неговото седалище или по местонахождението на неговото имущество.

Принудителното изпълнение на задълженията за извършване на действия се осъществява по мястото, където тези действия трябва да се извършат.

Когато по време на изпълнителния процес настъпят промени в местожителството на длъжника, неговата месторабота, седалището му или се изясни, че имуществото на длъжника, върху което може да се насочи изпълнение по предишното местонахождение, липсва или е недостатъчно за удовлетворяване на претенцията на длъжника, съдия-изпълнителят съставя незабавно акт за това и не по-късно от деня, следващ деня на неговото съставяне изпраща изпълнителния документ заедно с акта на съдия-изпълнителя по новото местожителство, месторабота, седалище на длъжника или по новото местонахождение на имуществото, за което известява едновременно вискателя, съда или другия орган, който е издал изпълнителния документ.

Съдия-изпълнителят може да извършва изпълнителни действия на територия, на която не се разпростират неговите правомощия, когато в процеса на изпълнение възникне такава необходимост.

В този случай, съдия-изпълнителят, след като състави акт, се насочва към указаната територия. В продължение на едно денонощие от пристигането той уведомява за необходимостта от извършване на изпълнителни действия на дадената територия съответната служба на съдебните пристави, която или му оказва съдействие или му отказва и поръчва по-нататъшно изпълнение на изпълнителния документ на съдия-изпълнител, който действа на съответната територия.

Срокове за извършване на изпълнителните действия

Изпълнителните действия трябва да бъдат извършени и исканията в изпълнителния документ да бъдат изпълнени от съдия-изпълнителя в двумесечен срок от постъпване на изпълнителния документ при него.

На незабавно изпълнение подлежат искания в изпълнителни документи:

- за издръжка, трудово възнаграждение или други плащания за труд;
- за възстановяване на работа на незаконно уволнен работник;
- други искания, ако незабавното изпълнение е предвидено в изпълнителния документ или във федерален закон.

Срокове за предявяване на изпълнителните документи за изпълнение:

- изпълнителни документи, издавани на основание на съдебни актове на съдилищата с обща юрисдикция и съдебни заповеди - в продължение на три години, а съдебните актове на арбитражните съдилища - в продължение на шест месеца;
- изпълнителни листове, издавани от съдилищата на основание на решение на Международния търговски арбитраж или на други арбитражни съдилища - в продължение на шест месеца;
- оформени по установения ред искания на органи, осъществяващи контролни функции за изпълнение на парични вземания със забележка банка или друга кредитна организация - в продължение на шест месеца;
- удостоверения на комисиите по трудови спорове - в срок от три месеца;
- постановления на органи, оправомощени да разглеждат за административни правонарушения - в срок от три месеца.

Сроковете за предявяване на други изпълнителни документи се установяват от федералните закони, които определят условията и реда за издаване на съответните изпълнителни документи.

Отсрочване или разсрочване изпълнението на съдебния акт и актовете на другите органи, изменение на способа и реда за изпълнението

При наличие на обстоятелства, пречатстващи извършването на изпълнителни действия, съдия-изпълнителят, по своя инициатива или по молба на страните или самите страни могат да искат от съда или съответния орган, издал изпълнителния документ отсрочване или разсрочване на изпълнението, а също и изменение на способа и реда за изпълнение.

Отлагане на изпълнителните действия

Съдия-изпълнителят може да отложи изпълнителните действия по заявление на вискателя или на основание съдебно определение

При наличие на обстоятелства, пречатстващи извършването на изпълнителни действия, изпълнителният орган може да отложи изпълнителните действия за срок не по-дълъг от 10 дни по искане на длъжника или по собствена инициатива.

Задължително спиране на изпълнителното производство

- при смърт на длъжника, обявяване на безвестното му отсъствие или смърт, или започване на производство по несъстоятелност;
- загубване на дееспособност от длъжника;
- участие на длъжника в бойни действия в състава на Въоръжените сили на Руската Федерация, други военни формирования, създадени в съответствие със законодателството на Руската Федерация или по молба на вискателя, намиращ се в такива условия;
- оспорване от длъжника на изпълнителния документ по съдебен ред, когато това е допустимо;
- подаване на жалба в съда срещу действията на длъжностни лица, оправомощени да разглеждат дела за административни правонарушения;
- предявяване в съд на иск за вдигане на заповест за арест на имущество, върху което е насочено принудително изпълнение;
- по постановление на длъжностно лице, на което е предоставено право да спира изпълнението на съдебен акт или акт на друг орган, на основание на който е издаден изпълнителен документ.

Спиране на изпълнителното производство:

- в случай на искане от страна на изпълнителния орган, отправено към органа, издал изпълнителния документ за разяснения по него;
- по искане на длъжник на военна служба;
- когато длъжникът е в продължителна служебна командировка;
- когато длъжникът се лекува в стационарно лечебно учреждение;
- обжалване на действията на съдия-изпълнителя;
- при издирване на длъжника или на неговото имущество;
- когато длъжникът или вискателят са в отпуски извън пределите на мястото на извършване на изпълнителните действия.

Участници в изпълнителното производство

Страни:

- **Вискател** – физическо или юридическо лице, в чиято полза е издаден изпълнителния документ.
- **Длъжник** – физическо или юридическо лице, задължени по изпълнителния документ да извърши определени действия или да се въздържа от извършването им.

Права и задължения на страните

Страните в изпълнителното производство имат право да се запознават с материалите на изпълнителното производство, да си правят записки, копия, да представят допълнителни материали, да участват в

извършването на изпълнителните действия, да дават писмени и устни обяснения, да правят искания, да изказват доводи по всички въпроси, възникващи в хода на изпълнителното производство, искат отводи, да обжалват действията/бездействията на изпълнителния орган.

Предпоставки за предприемане на мерки за принудително изпълнение:

- Предявяване по законоустановения ред на изпълнителен документ;
- Приемане на постановление за възбуждане на изпълнително производство от съдия-изпълнителя;
- Изтичане на срока за доброволно изпълнение, определен от изпълнителния орган.

V. Изпълнителни основания

Мерки за принудително изпълнение:

- насочване на изпълнението върху имуществото на длъжника чрез налагане на заповест върху имуществото на длъжника и неговото осребряване;
- насочване на изпълнението върху трудовото възнаграждение на длъжника, пенсията му, стипендията му или други доходи на длъжника;
- насочване на изпълнението върху парични средства и друго имущество на длъжника, намиращи се в трети лица;
- изземване от длъжника и предаване на вискателя на определени предмети, установени в изпълнителния документ;
- други мерки, предприемани в съответствие със законодателството, които обезпечават изпълнението.

Насочване на изпълнението върху имуществото на длъжника

Изпълнението върху имуществото се състои в неговото заповестуване (опис), изземване и принудително осребряване.

Изпълнителното производство се насочва на първо място към паричните средства на длъжника и други ценности, в това число намиращи се в банки, и други кредитни институции.

Паричните средства, намиращи се у длъжника се изземват.

Когато има сведения за наличие на парични средства и други ценности на длъжника на влог в банка или друга кредитна институция, върху тези средства се налага заповест.

Когато няма такива сведения, съдия-изпълнителят отправя запитване до данъчните органи за такава информация.

Такава информация може да бъде предоставена от данъчните органи на вискателя по негово искане по установения за това ред.

Когато длъжникът няма достатъчно парични средства за удовлетворяване искането на вискателя, изпълнението се насочва към

другото имущество на длъжника с изключение на несеквестируемото му имущество.

Длъжникът има право да посочи имуществото, върху което да бъде насочено изпълнение. Окончателно поредността за изпълнение върху паричните средства и другото имущество на длъжника се определя от съдия-изпълнителя.

Изпълнението върху имуществото на длъжника се осъществява в размер и обем, необходим за изпълнението на вземането по изпълнителния документ и разноските за извършване на изпълнителните действия.

Насочване на изпълнението върху имущество на длъжника, намиращо се в трети лица, се извършва по определение на съда в присъствие на поемни лица.

Насочване на изпълнение върху заложено имущество

Принудителното изпълнение може да бъде насочвано към заложено имущество, когато длъжникът няма достатъчно друго имущество за пълно удовлетворяване на предявените срещу него искания, които не са обезпечени със залог, като се спазват специални правила.

Залогоприемателят е длъжен да удовлетвори исканията на кредиторите, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение, до размера на това имущество.

Запор на имуществото на длъжника

Запор върху имуществото на длъжника се налага не по-късно от един месец от момента на връчване на длъжника на постановление за образуване на изпълнително производство, а при необходимост в момента на връчването.

Запорът върху имуществото на длъжника се изразява в опис на имуществото, обявяване на забрана за разпореждане с него, а при необходимост ограничение на правото на ползване и предаване за пазене.

Видът, обемът и сроковете за ограничение се определят от съдия-изпълнителя във всеки конкретен случай, като се отчитат свойствата на имуществото и неговата значимост.

Нарушението на забраните, постановени от съдия-изпълнителя, води до съответна отговорност.

Запорът се предприема:

- за осигуряване съхранението на имуществото на длъжника, което подлежи на последваща реализация;
- при изпълнение на съдебен акт за конфискация на имуществото на длъжника;
- при изпълнение на определение на съда за налагане на запор на имуществото, принадлежащо на ответника или намиращо се у него.

Изземването на запорираното имущество с предаване за понататъшна реализация се извършва в срок, установен от съдия-изпълнителя, до изтичане на пет дни от налагането на запора.

При определени обстоятелства съдия-изпълнителят може едновременно с налагане на запора да изझे цялото имущество или отделни предмети.

Парични средства и скъпоценности, намерени при описа на имуществото на длъжника, подлежат на незабавно изземване.

Запорът върху ценни книги се налага по ред, определен от правителството на Руската Федерация.

Оценка на имуществото на длъжника

Оценката на имуществото на длъжника се извършва от съдия-изпълнителя по пазарни цени, действащи към деня на изпълнението на изпълнителния документ, с изключение на случаите, когато оценката се извършва по регулирани цени.

Съдия-изпълнителят назначава нещо лице, когато оценката се окаже затруднителна или бъде оспорена от страна в изпълнителния процес.

Съхранение на имуществото

Имуществото на длъжника се предава за пазене срещу подпис в акта за запор на длъжника или на друго лице, назначено от съдия-изпълнител, наричано по-долу "пазач". Пазачът може да ползва това имущество, ако свойствата му позволяват това, без да се намалява неговата стойност.

Пазачът, когато не е длъжникът или негов служител, получава за пазенето съответно възнаграждение и обезщетение за направените разходи във връзка с пазене на имуществото, като се отчитат получените от него изгоди.

Реализиране на запорираното имущество

Реализирането на запорираното имущество се осъществява чрез продажба в 2-месечен срок от деня на налагане на запора, ако не е предвидено друго във федерален закон.

Продажбата на имуществото на длъжника с изключение на недвижимото имущество се осъществява от специализирани организации на договорни начала, предвидени в законодателството.

Продажбата на недвижимото имущество се осъществява чрез провеждане на търгове от специализирани организации, имащи право да извършват сделки с недвижими вещи по реда, предвиден в законодателството.

Ако имуществото не бъде реализирано в двумесечния срок, на вискателя се предоставя право да запази имуществото за себе си. В случай на отказ на вискателя от имуществото то се връща на длъжника, а изпълнителният документ се връща на вискателя.

Предаване на вискателя на предметите, посочени в изпълнителния документ

В случай, че на вискателя бъдат присъдени предметите, посочени в изпълнителния документ, съдия-изпълнителят изземва тези предмети от длъжника и ги предава на вискателя, като съставя акт за предаването.

В случай на отказ на вискателя от посочените предмети, те се връщат на длъжника, а изпълнителното производство се прекратява.

Подготовка на търгове от съдия-изпълнителя

Търговете на недвижимо имущество се организират и провеждат от специализирани организации, които имат право да извършват сделки с недвижимо имущество, с които е сключен съответен договор.

Търговете се провеждат по заявление на съдия-изпълнителя, като се посочва минимална цена на предлаганото имущество.

Срокове и ред за провеждане на търговете

Търговете трябва да бъдат проведени в двумесечен срок от деня на получаване на съответната заявка от специализираната организация. Редът за провеждане на търга се определя от Гражданския Кодекс на Руската Федерация.

Насочване на изпълнението върху трудовото възнаграждение и други доходи на длъжника

Изпълнение върху трудовото възнаграждение и другите доходи на длъжника се извършва при изпълнение на решение за периодични плащания на суми, които не надвишават две минимални работни заплати, когато имуществото на длъжника не е достатъчно за пълното погасяване на исканите суми.

Доходи, върху които не може да се насочва принудително изпълнение:

- обезщетение за вреди, причинени на здравето и на лица, претърпели вреди в резултат на смърт на лице, от което са зависели финансово;
- лица, получили увреждания при изпълнение на служебните си задължения и членове на семействата им при смърт на тези лица;
- за работа при вредни условия;
- на многодетни майки, самотни родители пенсионери и инвалиди 1-ва група, задължения за издръжка и др.

Изпълнение на изпълнителни документи по спорове от неимуществен характер

Принудително изпълнение на задължения за действие или бездействия се извършва, като след образуване на изпълнителното производство съдия-изпълнителят дава на длъжника срок за доброволно

изпълнение.

В случай на неизпълнение в този срок съдия-изпълнителят налага глоби и предприема други предвидени в законодателството мерки.

Ако за изпълнението не е задължително присъствието на длъжника, съдия-изпълнителят организира принудителното изпълнение, като изисква трикратния размер на разходите по извършване на изпълнителните действия.

Разпределение на събраните парични средства и ред за удовлетворяване претенциите на вискателя

От паричната сума, събрана от длъжника, се погасяват изпълнителския сбор, глобите, наложени на длъжника в изпълнителния процес и разносните за извършване на изпълнителните действия. Останалата парична сума се използва за удовлетворяване искането на вискателя.

Паричната сума, която остане след удовлетворяване на всички искания на вискателя, се връща на длъжника.

Ред за удовлетворяване вземанията на вискателя

- вземания за издръжка, обезщетения за вреди, причинени на здравето, обезщетения за вреди, претърпени в резултат на смърт на лице, от което обезщетеният е зависел финансово;
- вземания на работници, произтичащи от трудови правоотношения, вземания на членове на производствени кооперации за труд в тези кооперации, адвокатски възнаграждения и възнаграждения за използване на права на интелектуална собственост;
- вземания за вноски в Пенсионния фонд на Руската Федерация, Фонда за социално осигуряване и Националният фонд по заетостта на населението в Руската Федерация;
- задължения към всички бюджети и държавни извънбюджетни фондове, които не са споменати по-горе;
- всички останали вземания по реда на подаване на изпълнителните документи.

Вземанията от всеки следващ ред се удовлетворяват след пълното погасяване на вземанията от предходния.

Когато паричната сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вземания от един ред, те се удовлетворяват пропорционално.

Изпълнение на решенията на чуждестранни съдилища и арбитражи

Редът за изпълнение в Руската Федерация на решения на чуждестранни съдилища и арбитражи се определя от съответните международни договори и настоящия закон.

Изпълнителният лист, издаден от съдилищата на Руската Федерация на основание на решение на чуждестранен съд, може да бъде предаден за изпълнение в продължение на 3 години от момента на влизане в сила на решението.

Изпълнителски сбор

В случай на неизпълнение на изпълнителния документ без уважителни причини в срока за доброволно изпълнение, съдия-изпълнителят издава постановление за изискване от длъжника на изпълнителски сбор в размер на седем процента от стойността на изпълняемото право с имуществен характер. В случай на неизпълнение на изпълняемо право с неимуществен характер изпълнителския сбор за граждани е пет минимални работни заплати, а за организации - петдесет минимални работни заплати. Постановление за събиране на изпълнителски сбор се произнася само при първото постъпване на изпълнителния документ при съдия-изпълнителя.

Отговорност за неизпълнение

При неизпълнение на изпълнителен документ, създаващ задължение за действие или бездействие в установения от изпълнителния орган срок, той налага глоба на длъжника в размер до двеста минимални работни заплати и определя нов срок за изпълнение. При всяко следващо неизпълнение без уважителни причини, размерът на глобата се удвоява.

При повторно неизпълнение на изпълнителния документ без уважителни причини съдия-изпълнителят прави предложение за налагане на административна или наказателна отговорност съгласно законодателството на Руската Федерация на длъжника или на лицето, което отговаря за изпълнение на задълженията на организациите.

Постановлението за налагане на глоба се утвърждава от горестоящия съдебен пристав. То може да бъде обжалвано в съответния съд в 10 дневен срок.

При неизпълнението от банка или кредитна институция при наличие на парични средства по сметките на длъжника в банката, се налага на последната глоба в размер на петдесет процента от сумата, подлежаща на изпълнение.

Постановления на съдия-изпълнителя

Съдия-изпълнителят се произнася с постановление, което трябва да съдържа определени реквизити.

Възнаграждение на съдия-изпълнителя

Съдия-изпълнителят, който е осигурил реално и своевременно изпълнение, получава възнаграждение в размер на пет процента от стойността на имущественото изпълняемо право, но не повече от десет минимални работни заплати. Възнаграждението при неимуществено изпълняемо право е пет минимални работни заплати. При частично изпълнение по независещи от съдия-изпълнителя причини възнаграждението се изплаща пропорционално на изпълнената част. Възнаграждението се изплаща от извънбюджетния фонд за развитие на

изпълнителното производство.

Защита правата на вискателя, длъжника и другите лица в изпълнителното производство

Действията на съдия-изпълнителя по изпълнение на изпълнителен документ, издаден от арбитражен съд или отказ за извършване на такива действия могат да бъдат обжалвани от вискателя или от длъжника пред арбитражния съд по местонахождение на съдия-изпълнителя в 10 дневен срок от извършване на действието или отказа.

Във всички останали случаи жалбата се подава в съда по местонахождението на съдия-изпълнител в 10-дневен срок от извършване на действието/отказа.

Защита правата на трети лица в изпълнителното производство

В случай на спор относно собствеността на имуществото, върху което е насочено принудителното изпълнение, заинтересованите лица могат да предявят пред съда иск за освобождаване на имуществото от запор или за изключването му от описа.

САЩ

Източници:
<http://fedlaw.gsa.gov>

I. Правна уредба

- Кодекс от 01.05.1999 г.

II. Изпълнителни способности

Изследването на изпълнителното производство в САЩ не е изчерпателно. Открита и подробно разгледана е правната уредба на един от способите за принудително изпълнение, тъй като той има съществено значение за изпълнителния процес в тази държава.

Производство по принудително изпълнение чрез заповест за вземания на длъжника от трети лица (garnishment)

Съдът може да издаде разпореждане за принудително изпълнение върху имущество включително незапорирани налични доходи, върху които длъжникът има реално право или които се намират във владение, за пазене или контрол на лице, различно от длъжника с цел да бъде изпълнено решението срещу длъжника.

Съдът може да издаде едновременно отделни разпореждания за започване на това принудително производство по отношение на няколко трети лица, предупредени от съда да не погасяват дълг към длъжника поради заповест от кредитора (garnishee).

За да бъде издадено разпореждане на съда за започване на принудителното изпълнение, трябва да са налице следните предпоставки:

- Да е посочено името на осъдения със съдебното решение длъжник, номера на социалната му осигуровка, ако е известен и последният му известен адрес;
- естеството/правното основание и размера на задължението и обстоятелството, че са изтекли повече от 30 дни, откакто е направено искане срещу длъжника да плати задължението и последният не е платил дължимата сума;
- че се смята, че третото лице владее имущество, включително и незапорирани налични доходи, върху които длъжникът има реални/фактически права.

Надлежно трето лице за отделно видове имущество

Ако имуществото се състои от имуществен дял в гражданско сдружение или дял от акциите на акционерно дружество или права или печалба от тях, за които удостоверението за акцията или други ценни книжа на приносител не са платени, дружеството или управителя или касиера на гражданското сдружение следва да бъде трето лице, на което е забранено да плати на длъжника.

Ако имуществото се състои от права в събирателно дружество, всеки съдружник извън длъжника следва да бъде трето лице от името на събирателното дружество.

Ако имуществото или задължението се доказва/произтича от ценна книга за плащане на сума пари, поименна ценна книга или удостоверение за акции от сдружение или акционерно дружество, ценната книга, документът или удостоверението следва да бъдат разглеждани като имущество, годно за изпълнение, а лицето, което ги държи, следва да бъде трето лице, освен ако:

- ценната книга е заложена, в такъв случай изпълнението се провежда по отношение на заложената ценна книга;
- ценната книга се прехвърля по специален, предвиден от щатското законодателство ред, а лицето, което води сметка на името на длъжника, върху която се отразява ценната книга, следва да бъде трето лице.

Процедури, които се прилагат за съдебното разпореждане (writ)

Определение на съда

Когато съдът определи, че са налице необходимите изисквания, той издава съответно разпореждане за започване на принудително изпълнение.

Форма на разпореждането

Разпореждането трябва да посочва:

- естеството и размера на задължението и всички разноси и дължими права, които се отнасят към задължението;
- името и адреса на третото лице (garnishee);
- името и адреса на адвоката за Съединените Щати;
- последния известен адрес на осъдения с решението длъжник;
- че третото лице ще отговори на разпореждането в рамките на 10 дни от съдебното съобщение за разпореждането;
- че третото лице няма да даде и ще задържи всяко имущество, върху което длъжникът има реални незапорирани права и за което третото лице е или може да бъде задължено към осъдения с решението длъжник в очакване на заповед на съда.

Уведомяване за съдебното разпореждане

Държавата уведомява третото лице и осъдения длъжник, като изпраща копие от съдебното разпореждане. Трябва да бъде удостоверено пред съда, че уведомяването е извършено. Съдебното разпореждане трябва да се придружава от инструкция, обясняваща изискването за представяне на писмен отговор от третото лице на разпореждането и инструкция към осъдения длъжник за възможността да възрази на отговора на третото лице и да получи разглеждане на възраженията му от съд.

Отговор от третото лице

В писмения си отговор на съдебното разпореждане третото лице трябва да посочи под клетва следните обстоятелства:

- Дали то пази, контролира или владее посоченото имущество;
- Описание на съответното имущество и стойностна оценка на правата;
- Описание на предишни подобни изпълнителни производства, па които това имущество е било обект и степента, до която останалото имущество не подлежи на друго принудително изпълнение;
- Размера на задължението, което третото лице очаква да дължи на осъдения длъжник в бъдеще и дали периодът на плащане ще бъде седмичен или друг конкретизиран период.

Третото лице подава оригинала на отговора до съда, издал разпореждането, и изпраща копие на длъжника и адвоката за Съединените Щати.

Възражение на отговора

След изтичането на 20 дни от получаването на отговора осъденият длъжник или държавата може да подаде писмено възражение на отговора и молба за разглеждане от съд. Възразилата страна трябва да посочи основанията за възражението и носи доказателствена тежест за тяхното доказване. Копие от възражението и молбата за разглеждане се изпращат на третото лице и на всички останали страни. Съдът трябва да проведе разглеждане в срок от 10 дни от датата на получаване на молбата в съда, като уведоми всички страни за датата на изслушването.

Неизпълнение от третото лице на задължението да отговори и да плати

Ако третото лице не отговори на разпореждането за започване на принудително изпълнение или откаже да изпълни разпореждането, като задържи имуществото на длъжника, държавата може да подаде молба до съда за заповед, изискваща явяването на третото лице пред съда, за да отговори на съдебното разпореждане и да задържа имуществото до датата на явяването му. Ако третото лице не се яви, или се яви и не посочи основателна причина за неподчинението си на разпореждането, съдът постановява решение срещу третото лице за стойността на незапорираното право на осъдения длъжник в съответното имущество. Съдът може да присъди разумна такса за адвокатска защита в полза на държавата и срещу третото лице, ако на разпореждането не е отговорено в срока, посочен в него и е подадена молба, изискваща явяване на третото лице.

Заповед за разпореждане (disposition)

След като третото лице подаде отговор и ако не е поискано разглеждане в определения срок, съдът може незабавно да издаде заповед,

нареждаща на третото лице да се разпорежи с незапорираните права на осъдения длъжник в това имущество. Ако е поискано своевременно разглеждане, заповедта влиза в сила пет дни след разглеждането.

Предимства

Съдебни заповеди и принудителни изпълнения спрямо имущество на длъжника у трето лице за вземания за издръжка на лице се ползват с предимство пред разпореждането за принудително изпълнение по този закон. Разпореждане, издадено по реда на този закон има предимство пред разпорежданията, които са издадени по-късно.

Отчет

Докато разпореждането за принудително изпълнение е в сила, държавата трябва да прави годишен отчет за принудителното изпълнение пред осъдения длъжник и пред третото лице.

В срок от десет дни след приключване на принудителното изпълнение държавата трябва да направи общ писмен отчет на длъжника и на третото лице за всяко имущество, което е получено по силата на разпореждането за принудително изпълнение. В срок от 10 дни от получаването на отчета, длъжникът и третото лице могат да подадат писмено възражение на отчета и молба за разглеждане. Страната, която прави възражението, трябва да посочи основанията си за това. Съдът трябва да проведе разглеждане на възражението в десет дневен срок от получаването на молбата.

Приключване на принудителното изпълнение

Принудителното изпълнение по тази глава може да приключи само с:

- съдебна заповед, отменяща принудителното изпълнение;
- изчерпване на имуществото във владение, оставено за пазене, или под контрола на третото лице, в което длъжникът има реални незапорирани права, включителни незапорирани налични доходи, освен ако третото лице възстанови правата на длъжника или го възстанови на работа в срок от 90 дни от уволнението или оставката на длъжника;
- плащане на задължението, за което е издадено разпореждането за принудително изпълнение.

Северна Ирландия

Източници:
<http://www.bailii.org/>

I. Правна уредба

- Закон за изплащане на задължения – Северна Ирландия 1971г.

II. Особености

Изплащане на публични задължения

Когато определени суми се дължат на едно лице или на неговата съпруга от фондове, администрирани или принадлежащи на правителствени департаменти, на местни или обществени власти, съответният департамент или орган с разрешение на Министъра на финансите, изплаща съответната дължима сума с цел погасяване на задължението.

На лицето се изпраща уведомление за плащането, което е извършено или предложено.

Без да се пренебрегва нищо, съдържащо се в определени разпоредби, Министерството на развитието или Департамента на търговията, с одобрението на Министъра на финансите, могат да изискват плащане на определени суми, възстановими по реда на този закон и възникнали от:

- местни или публични задължения
- наем за жилище
- задължения за електричество, осигурено от Северноирландската служба за електричество.

В такива случаи се изчислява главницата на задължението, периодът, за който то трябва да се изплати, лихвите по задължението, датата, от която те се начисляват.

Лихви във връзка с неизпълнени задължения относно наеми, задължения за електричество и газ

Когато се установи, че дадено лице самоволно задържа определена сума, която е дължима на правителствен департамент или местни органи и тази сума произхожда от данъци, обществени услуги, наеми, свързани с жилищни нужди или други вноски, се прилага този закон.

В такива случаи се издава разпореждане за бързо принудително изпълнение.

Разпорежданията биват относно:

- отнемане на имущество,
- възлагане на земя,
- отнемане на други суми, стока, дялове,
- задължаване за изпълнение,
- спиране,
- ограничаване,
- посочване на получател,
- прихващане на дългове,
- изплащане на дълга от трето задължено лице,
- прихващане от получавано трудово възнаграждение.

В разпореждането се посочва дължимата сума, както и разходите по самото изпълнение.

Ако неизпълнението се яви и се обоснове защо разпореждането не трябва да се изпълнява, изпълнението може по преценка да бъде спряно или продължено.

Ако не се представят доказателства, че задължението вече е платено, започва принудително изпълнение.

Неправилно удържани суми от трудово възнаграждение подлежат на връщане.

Разпорежданията за принудително изпълнение се обжалват пред Апелативния съд, чието решение е окончателно.

Разпореждане на областния съд, с което се постановява удържане на суми от трудово възнаграждение, подлежи на обжалване пред Върховния съд, чието решение е окончателно.

Разпорежданията, независимо че са обжалвани, остават в пълна сила, докато не бъдат отменени от съответната горна инстанция.

Копие от разпореждане за принудително изпълнение се връчва лично на длъжника, посочен в разпореждането.

Изпълнението на горепосочените разпореждания се извършва от съдия-изпълнител.

Франция

Източници:
www.legifrance.com

I. Правна уредба

- Гражданско-процесуален кодекс
- Закон за реформа на гражданския изпълнителен процес от 1993 г.

II. Общи положения

Гражданско-процесуалният кодекс в глава 15 "Изпълнение на решенията" дава общите положения на френското изпълнително производство.

Съдебното решение подлежи на изпълнение от момента, в който придобива сила на пресъдено нещо, освен ако в полза на длъжника не е определено отсрочване (délai de grace) или на кредитора-предварително изпълнение.

Съдебното решение или акт може да бъде приведено в изпълнение след представяне на валиден (подписан и подпечатен) автентичен препис (expedition revetue) от изпълнителната формула (formule exécutoire). **Изпълнителната формула** представлява заповед, поставена от нотариуса върху копия от оригиналните актове или от съдебния секретар - върху съдебните решения и определения със следното съдържание: "Френската република известява и нарежда съответно на всички съдия-изпълнители да приведат в изпълнение горепосоченото определение или решение, на прокурорите към въззивните съдилища да провеждат надзор, на всички офицери/началници и полицаи от полицията да оказват съдействие, включително да използват принуда, когато е законно поискано".

Изпълнителното основание, снабдено с изпълнителна формула, позволява на кредитора, който разполага с него, да секвестрира/конфискува имуществата на длъжника.

Преди да се пристъпи към изпълнение на съдебните решения трябва да бъдат уведомени лицата, срещу които то ще бъде проведено, освен ако изпълнението не е доброволно.

Когато решението не подлежи на въззивно обжалване или не е предварително изпълнимо, доказателството за неговата изпълнимост произтича от самото решение. В останалите случаи това доказателство следва или от съгласието на осъдената страна или от уведомлението за решението и удостоверението, допускащо да се установи липсата на подадено в срок възражение, въззивна жалба или касационна жалба, ако последната спира изпълнението. Всяка от страните може да се снабди от канцеларията на съда, пред който може да бъде подадена жалба, с удостоверение за липсата на възражение (opposition), въззивна или касационна жалба или с удостоверение, указващо датата на жалбата, ако е подадена такава.

Съгласно *Закона за реформа на гражданския изпълнителен процес* всеки кредитор може при условията, предвидени в закона, да

принуди своя неизправен длъжник да изпълни задълженията си към него. Всеки кредитор може да вземе обезпечителни мерки (*mesures conservatoires*) за запазване на своите права.

Принудителното изпълнение и обезпечителните мерки не се прилагат за лица, които се ползват с имунитет по отношение на изпълнението.

Всеки кредитор, който притежава изпълнително основание, установяващо негово ликвидно и изискумо вземане, може да предприеме принудително изпълнение върху имуществото на своя длъжник при спазване на съответните за всеки изпълнителен способ условия.

III. Изпълнителни основания

Изпълнителни основания могат да бъдат само:

- решенията на съдебни или административни юрисдикции, както и спогодбите пред председателя на първоинстанционния съд, когато имат изпълнителна сила;
- актове и решения на чуждестранни съдилища, и решения на арбитражния съд, обявени за изпълними с решение, което не подлежи на обжалване, спиращо изпълнението;
- извлечения от съдебните протоколи за спогодба, подписани от съдията и двете страни;
- нотариалните актове, снабдени с изпълнителна сила;
- ценна книга, връчена от съдия-изпълнителя в случай на неизплащане на чек;
- ценни книжа, издадени от юридически лица на публичното право, квалифицирани като такива от закона, или решенията, които имат по силата на закона последиците на съдебно решение.

Вземането е ликвидно, когато е оценимо в пари или когато основанието съдържа всички елементи, позволяващи оценяване.

IV. Изпълнителни органи

Страните имат възможност да се защитят или да бъдат представлявани по правилата за първоинстанционното съдебно производство пред **съдията по изпълнението** (*juge d'exécution*).

Прокурорът осъществява надзор върху изпълнението на съдебните решения и другите изпълнителни основания. Той може да нареди на всички съдия-изпълнители от неговия район да упражнят своите правомощия. Той може да започне служебно изпълнителното производство на съдебни решения в случаите, определени със закон.

Държавата е длъжна да оказва съдействие за изпълнението на съдебните решения и на другите изпълнителни основания. Отказът на държавата да окаже съдействие поражда право на обезщетение.

Съдия-изпълнителят (*huissier de justice*), натоварен (отговарящ за) с изпълнението, може да потърси съдействието на полицията (*force publique*).

Лица, натоварени с осъществяване на изпълнението

Единствено съдия-изпълнителите (*huissier de justice*), натоварени с изпълнението, могат да пристъпят към принудителното изпълнение и налагане на обезпечителни мерки (*saisies conservatoires*). Те са задължени да упражняват правомощията си или да окажат съдействие с изключение на символичните осъждания, които длъжникът отказва да изпълни. Съдия-изпълнителите разполагат с възможността да се обърнат към съдията по изпълнението, ако сметнат за необходимо, когато по тяхна преценка поисканата мярка е незаконносъобразна или разносните очевидно надвишават изискуемото вземане.

Съдия-изпълнителят, натоварен с изпълнението, носи отговорността за провеждане на действията по него. Той е оправомощен, в случаите, предвидени от закона, да поиска от съдията по изпълнението или от прокурора, осъществяващ надзор, да даде разрешение или да разпорежи необходимите мерки. Ако съдия-изпълнителят срещне пречки (оспорвания, възражения) при провеждане на изпълнението, той изготвя протокол за тях и предоставя въпроса за разрешаване на съдията по изпълнението, който изслушва неговите съображения в присъствието или след призоваването на длъжника (*le débiteur entendu ou appelé*).

След изтичане на 8 дни от подписването на заповедта за плащане от съдия-изпълнителя и ако такова не е последвало, съдия-изпълнителят може въз основа на изпълнителното основание, да прониква в жилищни помещения и в краен случай, да пристъпи към отваряне на врати.

В отсъствие на обитателя на жилището или ако той откаже достъп, съдия-изпълнителят, натоварен с изпълнението, може да влезе в жилището само в присъствието на кмета на общината, на един общински съветник или на служител в общината, упълномощен за тази цел от кмета, на орган на полицията или на жандармерията, извикани да съдействат за осъществяване на изпълнението, а при липса на изброените лица - в присъствието на двама пълнолетни свидетели, които не се намират в служебна зависимост нито от кредитора, нито от съдия-изпълнителя.

Страни и трети лица в изпълнителното производство

Кредиторът може да избира мерките, годни да осигурят изпълнението или да обезпечат вземането. Мерките по изпълнението не трябва да превишават необходимото за получаване изпълнение на задължението. Съдията по изпълнението има правомощието да разпорежи отменяне на всяка мярка, която не е дала резултат или е неправомерна, и да осъди кредитора на обезщетение за вредите при злоупотреба от негова страна (*dommages-interet*).

При незаконносъобразна съпротива на действията по изпълнението от страна на длъжника той може да бъде осъден от съдията по изпълнението да плати обезщетение за вредите.

Третите лица не могат да възпрепятстват изпълнението или предприемането на обезпечителни мерки. Те са задължени да оказват съдействие, когато такова им е поискано в съответствие със закона.

V. Започване на изпълнителното производство

Нито едно действие по изпълнението не може да бъде извършено в неделя или в празничен ден, освен в случай на необходимост или въз основа на специално разрешение от съдия. Нито една мярка по изпълнението не може да бъде предприета преди 6 часа и след 21 часа освен в случай на необходимост, с разрешение на съдията и само в помещения, които не служат за жилищни нужди.

След действията по описа/секвестирането длъжникът не може да се разпорежда със секвестираните/описаните имущества. Ако тези имущества са материални, длъжникът, чиито вещи са описани, или трето лице-притежател, по отношение на което е започнало изпълнение, има задължение да пази описаните имущества. Ако изпълнението е насочено върху вземане, действията по него прекъсват давността.

Принудителното изпълнение може да бъде продължено до край по силата на неокончателен т.е не влязъл в сила документ (*titre provisoire*) за изпълнителното основание. Изпълнението се провежда на риск на кредитора, който, ако изпълнителното основание бъде променено по-късно, трябва да възстанови правата на длъжника в натура (*ex natura*) или еквивалентно.

Разноските по изпълнението се възлагат на длъжника, освен ако е заявено публично, че те не са били необходими в момента на предприемането им. Възраженията по разноските се отнасят до и се разрешават от съдията по изпълнението.

VI. Изпълнителни способности

Запор (Saisies-attribution)

Запорът позволява предоставяне на секвестиращия кредитор на паричните вземания, държани от трето лице за сметка на длъжника.

Кредиторът, притежател на изпълнително основание за ликвидно и изискуемо вземане, може, за да получи плащане, да секвестира/конфискува парични вземания на своя длъжник от трето лице при спазване на специалните разпоредби на Кодекса на труда относно възнагражденията.

При конкуренция върху сумите, към събирането на които е насочено изпълнението, този способ предполага незабавно предоставяне в полза на кредитора/взискателя, започнал изпълнението, на секвестрираното/конфискуваното вземане на разположение на трето лице, заедно с всичките му принадлежности. При този способ за нуждите на изпълнението третото лице замества длъжника до размера на неговото задължение.

Третото лице, по отношение на което се провежда изпълнението, е задължено да декларира пред кредитора размера на своите задължения към длъжника, модалитетите, които могат да ги засегнат, както и съществуването на цесии, на делегации или предхождащи запори. Последващо уведомяване за други конфискации или за всяка друга мярка на удръжка, дори от страна на привилегировани кредитори, както и

внезапното постановяване (*survenance*) на решение, постановяващо откриване на процедура по оздравяване или на ликвидация, не поставя на преразглеждане/ не засяга този заповест (*remettre en cause*).

Актовете за конфискация/секвестриране, връчени в един и същи ден на трето лице, се приемат за направени едновременно. Ако разполагаемите суми не позволяват да бъдат удовлетворени всички вискатели, възниква конкуренция на притезанията. Когато заповестът е обезсилен, последващи конфискации и удръжки имат действие от тяхната дата.

Възражение срещу използването на този изпълнителен способ може да бъде направено в едномесечен срок. При липса на възражение, кредиторът изисква плащане на вземането, което му е предоставено със заповест. Длъжникът, който не е оспорил изпълнението в законовия срок, може на свои разноси да предяви иск за платена неправомерно сума пред основния компетентен съдия - т.е. пред съдията, постановил решението, което подлежи на изпълнение.

Ако е направено възражение пред съдията по изпълнението, плащането се отлага, освен ако съдията разреши плащане на определената от него сума.

Когато заповестът се провежда по отношение на юридическо лице, което по закон има право да приема влогове, то е задължено да декларира сметките на длъжника и салдото по тях към деня на заповест. В срок от 15 дни, които следват заповестта и по време на които не може да се прави разпореждане със сумите по сметката, изрично посочени в закона операции по салдото могат да бъдат предприети в полза или против интереса на кредитора, ако бъде доказано, че тяхната дата предхожда заповестта.

Продажба (*saisies-vente*)

Всеки кредитор, притежател на действително изпълнително основание, удостоверяващо негово ликвидно и изискуемо вземане може, след издаване на заповест, да пристъпи към конфискуване/описване и продажба на движимите имущества, принадлежащи на неговия длъжник, които се намират в негово владение или във владението на трето лице. Всеки кредитор, който отговаря на горепосочените условия, може да се присъедини към действията по изпълнението чрез възражение (*opposition*) срещу изпълнението на съдебното решение. Когато се описват имущества, които се държат от трето лице или в неговото жилище, изпълнението/описът трябва да бъде разрешен от съдията по изпълнението.

Не може да бъде проведен опис/конфискация в помещение, служещо за жилище на длъжника, когато той се предприема за плащане на вземане, с изключение на издръжката, което е по-малко от определена с декрет сума, освен с разрешение на съдията по изпълнението, дадено въз основа на молба, ако вземането не може да бъде събрано чрез заповест върху влоговете или трудовото възнаграждение на длъжника. За вземания от този вид заповестта, предхождаща описа, трябва да съдържа изрично съдебно нареждане към длъжника да посочи името и адреса на своя работодател или справка за неговите банкови сметки. Ако длъжникът не

даде тази информация, може да бъде сезиран прокурор за издирването ѝ.

Принудителната разпродажба на имуществото се извършва на публичен търг след изтичане на един месец от деня на описа, в който срок длъжникът може доброволно да продаде описаното имущество и с получената сума да изпълни задължението си към кредитора. Длъжникът уведомява съдия-изпълнителя, отговарящ за изпълнителното производство, за офертите, които са му направени. Ако кредиторът намери, че те не са достатъчни, лицата, които се занимават с изпълнението, пристъпват към вдигане на имуществото, за да бъде продадено на публичен търг.

Отговорността на кредитора не може да бъде ангажирана освен в случаите, когато отказът му за разрешение за продажба на имуществото от длъжника се дължи на намерение за увреждане на длъжника.

Служителят, оправомощен от закона да извърши продажбата, спира действията по нея, когато цената на продаваните имущества достигне сума, покриваща главницата, лихвите и разноските, за събирането на които се провежда изпълнението. Служителят е отговорен за представянето на цената при отдаването на търг.

Само кредиторите, започнали изпълнението или присъединили се с възражение, които са заявили права преди описа на имуществата, по отношение на които се осъществява изпълнението, и лицата, които преди описа са предприели мерки за обезпечаване на претенцията върху същото имущество, могат да претендират за права върху цената от продажбата.

При конкуренция на вземанията на няколко кредитори, служителят, отговарящ за продажбата, предлага доброволно разпределение между тях (*repartition amiable*). При липса на съгласие той оставя на съхранение сумата и сезира съдията по изпълнението, за да пристъпи към нейното разпределение.

Задържане на движимо имущество (*apprehension des meubles*)

Съдия-изпълнителят, отговарящ за изпълнителното производство, задържа движимото имущество, което длъжникът е задължен да предаде или да върне на кредитора по силата на изпълнителното основание, освен ако длъжникът сам предложи да транспортира имуществото на свои разноски.

Изпълнение върху моторно превозно средство

Съдия-изпълнителят, отговарящ за изпълнителното производство, може да направи заявление/да подаде декларация пред службите на префектурата, където е регистрирано моторното превозно средство на длъжника. След уведомяването на длъжника за нея тя има всички последици на конфискация /*saisie*/.

Съдия-изпълнителят, отговарящ за изпълнението, може да конфискува/секвестрира превозното средство на длъжника, като го спре от движение и го остави за плазене на място, където няма да се повреди. Длъжникът може да поиска от съдия-изпълнителя да отмени спирането от движение на превозното средство.

Конфискуване на нематериални блага/неимуществени права

Всеки кредитор, носител на изпълнително основание, удостоверяващо ликвидно и изискуемо вземане, може да поиска да се пристъпи към опис/секвестриране и продажба на нематериални права/блага, различни от парични вземания, чийто титуляр е длъжникът по изпълнението. Само кредиторите, започнали изпълнението, и присъединилите се преди продажбата кредитори могат да претендират за сумата, получена от нея.

Мерки по отстраняване (expulsion)

Отстраняването или опразването на недвижим имот или жилище може да бъде извършено само въз основа на съдебно разпореждане или протокол за помирение, който подлежи на изпълнение и след подписване на заповед за освобождаване на помещенията. Предвидени са специални разпоредби във връзка с пренастаняването на обитателите му.

Мебелите, намиращи се в помещенията, се вдигат и пренасят на място, посочено от отстраняваното лице, на негови разноски. Ако такова не бъде посочено, те се оставят на място или се предават за пазене на друго подходящо място, което е точно определено от съдия-изпълнителя, отговарящ за изпълнението, с призовка до отстраняваното лице да ги прибере след определен срок.

След изтичане на отпускания срок с разрешение на съдията по изпълнението по мястото, където се намират мебелите, и след призоваване и изслушване на страните, се пристъпва към изнасянето им на продан на публичен търг. Съдията по изпълнението може да обяви вещите, които не могат да бъдат продадени, за изоставени. Получената от продажбата сума се предава на отстраненото от жилището лице след приспадане на разноските по продажбата.

VII. Особености

Санкция за неизпълнение на задължение (astreinte) - която се състои в заплащане на определена сума за всеки ден на забава при изпълнението на задължение

Тази санкция представлява средство, предоставено на съдията, за да принуди длъжника да изпълни задължението си. Тя е средство за въздействие, предназначено да преодолее съпротивата на длъжника да изпълни задължението си.

Всеки съдия може, включително и служебно, да разпорежи такова задължение за осигуряване изпълнението на своето решение. Съдията по изпълнението може да снабди с такава санкция решение, постановено от друг съдия, ако конкретните обстоятелства пораждат такава необходимост.

Тази санкция е независима от обезщетението за вреди. Тя бива временна или окончателна. Съдията изрично трябва да посочи в решението си, че налаганата санкция е окончателна. Ако не е посочено, тя

се приема за временна. Към окончателна може да се пристъпи, след като е използвана временна и за срок, определен от съдията. Ако едно от тези условия не е спазено, санкцията се урежда като временна.

Санкцията, включително и окончателната, се урежда от съдията по изпълнението освен, ако съдията, който я е наредил, остане сезиран с делото или има изключителна компетентност.

Решението на съдията за налагането ѝ е изпълнимо изцяло предварително.

Разпределение на паричните средства

Процедурите по разпределение на паричните средства, получени от изпълнението, се уреждат съгласно декрет на Държавния съвет.

Издирване на информация

По искане на съдия-изпълнителя, натоварен с изпълнението, приносител на изпълнителното основание и след представяне на списък/резюме, удостоверяващо достоверно, че издирванията, които той е извършил за осъществяване на изпълнението, са се оказали безрезултатни, прокурорът предприема необходимите действия за издирване адреса на учрежденията, в които е открита сметка на името на длъжника, адреса на длъжника и адреса на неговия работодател. Друга информация освен посочената не може да бъде разкривана. В тези случаи държавните органи не могат да се позовават на служебната тайна.

Получената информация може да бъде използвана само за провеждане на изпълнението на конкретното изпълнително основание, въз основа на което то е започнало.

Швейцария

Източници:
www.admin.ch/ch/frs/273/a78.html

I. Правна уредба

- Федерален закон за граждански процес от 4.12.1947 г.

Този закон регламентира общите положения на изпълнителния процес, докато изпълнителните способности се уреждат от законодателството на отделните кантони.

II. Общи положения

Съгласно тринадесета глава от закона, озаглавена "Изпълнение", съдебното решение подлежи на незабавно изпълнение. Когато съдебното решение поставя в зависимост осъждането на едната страна от изпълнението на условие или насрещна престация, то става изпълнимо в момента, в който Федералният съд установи, че условието е изпълнено или престацията е осъществена. Съдът прави констатация по искане на правоимащия, след като е изслушал длъжника, и *ex officio* пристъпва към необходимата проверка, без да се провеждат разисквания.

Решението, което осъжда едната страна на заплащане на парична сума или предоставяне на парична гаранция, се изпълнява при спазване разпоредбите на федералния закон за преследването за дългове и фалит от 11.04.1889.

III. Изпълнителни органи

Изпълнението на решенията се възлага на Федерален съвет.

По искане на правоимащия Федералният съвет взема пряко или с посредничеството на кантоналните органи всички мерки за изпълнение на решението. Той може да накара полицията да отнеме/вдигне вещта, подлежаща на реституиране, да принуди трети лица да извършат дължимите действия, които не са *intuitu personae* или да бъде премахнато, при необходимост със съдействието на полицията, състоянието на нещата, противоречащо на забрана за извършване на действия и да нареди съдействие на полицията за принуждаване на длъжника да претърпи определено действие.

IV. Особености

Декларация за доброволно изпълнение (*declaration de volonte*)

Когато ответникът е осъден да направи декларация за доброволно изпълнение, решението замества декларацията.

Съдията може да нареди предварителни мерки:

- за да защити собственика срещу актове на узурпация или затруднения

при влизането във владение на вещ, незаконно задържана от страна в процеса;

- за да бъде отклонена опасността от причиняване на вреди, които са трудни за възстановяване, а именно вреди, резултат от изменение на съществуващото състояние на вещите преди внасяне на молбата или по време на процеса.

Компетентност

Преди внасяне на молбата, предварителните мерки се разпоредяват от председателя на състава, при висящ процес – от упълномощения съдия (juge delegate), по време на разискванията – от първоинстанционния съд.

Решението на съдебния орган може да бъде обжалвано пред съдебен състав (tribunal). Обжалването няма суспензивен ефект, освен ако не му е придаден такъв изрично.